

บทเรียนคำสอนไปรษณีย์

บทเรียนที่ 7

ข้าพเจ้าเชื่อในพระจิตเจ้า

113. ที่กล่าวว่า ข้าพเจ้าเชื่อในพระจิตเจ้า หมายความว่าอะไร

เชื่อในพระจิตเจ้า หมายถึง การกราบนมัสการพระองค์ ในฐานะทรงเป็นพระเจ้า เช่นเดียวกับพระบิดาและพระบุตร หมายความว่า เชื่อว่าพระจิตเจ้าทรงสถิตในหัวใจของเรา ทำให้เราเป็นบุตรของพระเจ้า และทำให้เรารู้จักพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ โดยอาศัยแรงบันดาลใจจากพระจิตเจ้า เราสามารถเปลี่ยนโฉมหน้าของโลกได้ (683-686)

ก่อนสิ้นพระชนม์ พระเยซูเจ้าทรงสัญญากับบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า เมื่อพระองค์ทรงจากพวกเขาไปแล้ว พระองค์จะทรงส่ง “ผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่ง” (ยอห์น 14:16) มาให้พวกเขา ดังนั้น เมื่อพระจิตเจ้าเสด็จลงมายังบรรดาศิษย์ในช่วงเริ่มต้นพระศาสนจักร พวกเขาจึงเข้าใจสิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสไว้ พวกเขามีความมั่นใจและปิติยินดีอย่างลึกซึ้งในความเชื่อ และได้รับ → พระพรพิเศษ กล่าวคือ พวกเขาสามารถประกาศพระวาจา รักษาโรค และกระทำอัศจรรย์ต่าง ๆ ได้ ทุกวันนี้ในพระศาสนจักร ยังคงมีบุคคลที่ได้รับพระพรพิเศษ และมีประสบการณ์นี้ เช่นเดียวกัน 35-38, 310-311

114. พระจิตเจ้าทรงมีบทบาทอย่างไรในชีวิตของพระเยซูเจ้า

หากปราศจากพระจิตเจ้า เราไม่สามารถเข้าใจพระเยซูเจ้าได้ การประทับอยู่ของพระจิตของพระเจ้า ซึ่งเราเรียกว่าพระจิตเจ้านั้น แสดงออกมาให้เห็นตลอดพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า (689-691, 702 -731)

“นี่คือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก”

ยอห์น 1:29

พระจิตเจ้าเป็นผู้ตรัสเรียกพระเยซูเจ้าสู่ชีวิตในครรภ์ของพระนางพรหมจารีมารีย์ (มธ 1:18) ทรงขนานนามพระองค์ว่า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า (ลก 4:16-19) ทรงนำทางพระองค์ (มก 1:12) และบันดาลให้พระองค์ดำเนินชีวิตจนถึงที่สุด (ยอห์น 19:30) บนไม้กางเขน พระเยซูเจ้าทรงคืนลมหายใจพระจิตของพระองค์ และหลังการกลับคืนพระชนมชีพ พระองค์ทรงหลังพระจิตลงมายังบรรดาศิษย์ (ยอห์น 20: 22) ด้วยวิธีนี้ พระจิตของพระเยซูเจ้าจึงสถิตอยู่ในพระศาสนจักร “พระบิดาทรงส่งเราฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21)

115. ภายใต้อธิษฐานหรือเครื่องหมายใด ที่แสดงถึงการปรากฏของพระจิตเจ้า

พระจิตเจ้าเสด็จมาเหนือพระเยซูเจ้า ในรูปของนกพิราบ คริสตชนกลุ่มแรกมีประสบการณ์ถึงพระจิตเจ้าในรูปน้ำมันที่รักษาโรค น้ำทรงชีวิต พายุแรงกล้า หรือเปลวไฟ พระเยซูคริสตเจ้าเองตรัสเรียกพระจิตเจ้าว่าเป็นผู้แนะนำ ผู้บรรเทา ผู้สั่งสอน และพระจิตแห่งความจริง ในศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ของพระศาสนจักร พระจิตเจ้าเสด็จลงมาโดยทางการปกมือ และการเจิมด้วยน้ำมัน (691-693)

หลังจากน้ำวิनाศ สันติสุขที่พระเจ้าทรงสถาปนาขึ้นในพันธสัญญาของพระองค์กับมนุษยชาติ ได้แสดงให้เห็นในรูป นกพิราบ คนต่างศาสนาในสมัยนั้นถือว่า นกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของความรักด้วยเช่นกัน เพราะเหตุนี้บรรดาคริสตชนในสมัยแรก จึงเข้าใจได้ทันทีว่า เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างที่แม่น้ำจอร์แดน ทำไมพระจิตเจ้าความรักของพระเจ้าในบุคคล จึงเสด็จลงมาในรูปนกพิราบ ในปัจจุบัน นกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก และเป็นสัญลักษณ์อันยิ่งใหญ่ของการคืนดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า (เทียบ ปฐก 8:10-11)

พระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเรา โดยทางประกาศหลายวาระและหลายวิธี ครั้นสมัยนี้เป็นวาระสุดท้ายพระองค์ตรัสกับเราโดยทางพระบุตร

ฮบ 1:1-2

“พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และพระอานุภาพของพระผู้สูงสุดจะแผ่เงาปกคลุมท่าน”

ลูกา 1:35

116. ที่กล่าวว่า พระจิตเจ้า “ตรัสโดยผ่านทางประกาศ” หมายความว่าอย่างไร

ตั้งแต่ในพันธสัญญาเดิมแล้ว พระเจ้าทรงประทานพระจิตเจ้าแก่บรรดาชายหญิง เพื่อให้พวกเขาใช้เสียงเพื่อพระเจ้า พุดในนามของพระองค์ และเตรียมประชาชนรับเสด็จพระเมสสิยาห์ (683-688, 702-720)

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงแสวงหาบรรดาชายหญิงที่เต็มใจให้พระองค์ทรงใช้เขาไป ปลอบโยน นำหน้า และตักเตือนประชากรของพระองค์ พระจิตของพระเจ้าตรัสผ่านทางปากของประกาศกอิสยาห์ เยเรมีย์ เอเสเคียล และประกาศกอื่น ๆ ยอห์น บัปติสต์ ซึ่งเป็นประกาศกคนสุดท้าย ไม่เพียงทำนายถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่ท่านยังได้พบพระองค์ และประกาศว่าพระองค์คือผู้ปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากอำนาจของบาป

117. พระจิตเจ้าทรงทำงานในพระนางมารีย์ พร้อมกับพระนาง และโดยทางพระนางอย่างไร

พระนางมารีย์ตอบสนองและเปิดรับพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง (ลก 1:38) ดังนั้น พระนางจึงกลายเป็น “พระมารดาของพระเจ้า” โดยการทำงานของพระจิตเจ้า ในฐานะพระมารดา

ของพระคริสตเจ้า พระนางจึงกลายเป็นมารดาของบรรดาคริสตชน และมารดาของมวลมนุษยชาติ (721-726)

พระนางมารีย์เป็นผู้ทำให้พระจิตเจ้าทรงกระทำอัศจรรย์เหนืออัศจรรย์ทั้งหลาย คือ พระเจ้าทรงรับสภาพมนุษย์ เมื่อพระนางมารีย์ทรงตอบรับพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” (ลก 1:38) พระนางได้รับผลกำลังจากพระจิตเจ้า ในการเป็นเพื่อนร่วมทางของพระเยซูเจ้า ทั้งในความทุกข์และความสุข จนถึงเชิงกางเขน ณ ที่นั้น พระเยซูเจ้าทรงมอบพระนางให้เป็นมารดาของเราทุกคน (ยน 19:25-27) 80-85, 479

วันเพนเตกอสเต (PENTECOST)

(ภาษากรีก Pentecoste ห้าสิบวันหลังจากวันปัสกา) เดิมทีเป็นการฉลองของชาวอิสราเอล ระลึกถึงการก่อตั้งพันธสัญญากับพระเจ้าบนภูเขาซีนาย จากเหตุการณ์เพนเตกอสเตในกรุงเยรูซาเล็ม จึงกลายมาเป็นวันฉลองพระจิตเจ้าสำหรับคริสตชน

ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม และเริ่มพูดภาษาอื่นๆตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด...แต่แต่ละคนได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาของตน

กจ 2:4-6

118. เกิดอะไรขึ้นในวันเพนเตกอสเต (สมโภชพระจิตเจ้า)

ห้าสิบวัน หลังการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า พระองค์ได้ทรงส่งพระจิตเจ้าจากสวรรค์มายังบรรดาศิษย์ ยุคสมัยของ → พระศาสนจักร จึงเริ่มต้นขึ้น (731-733)

ในวันสมโภชพระจิตเจ้า พระจิตเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงบรรดาอัครสาวกที่หวาดกลัว ให้กลายเป็นพยานที่กล้าหาญถึงพระคริสตเจ้า และในเวลาไม่นาน มีผู้รับศีลล้างบาปเป็นพัน ๆ คน จึงถือได้ว่าเป็นวันเกิดของพระศาสนจักร อัศจรรย์ในการพูดภาษาต่าง ๆ ใน

→ วันเพนทอสเต สมโภชพระจิตเจ้า แสดงให้เห็นว่า พระศาสนจักร นับตั้งแต่สมัยแรกเริ่มนั้น เป็นของประชาชาติทั้งมวล เป็นสากล (คำว่า คาทอลิก มาจากภาษากรีกว่า kat' holon แปลว่า เปิดรับทุกคน) และเป็นธรรมทูต พระศาสนจักรพูดกับมนุษย์ทุกคน เอาชนะอุปสรรคด้านภาษาและเผ่าพันธุ์ ทุกคนสามารถเข้าใจพระศาสนจักรได้ ทุกวันนี้พระจิตเจ้าคือ “วิญญาณ” ของพระศาสนจักร เป็นหลักสำคัญของชีวิตพระศาสนจักร

“เรายังมีอีกหลายเรื่องที่จะบอกท่าน แต่บัดนี้ท่านยังรับไว้ไม่ได้ เมื่อพระจิตแห่งความจริงเสด็จมาพระองค์จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล”

ยอห์น 16:12-13 ก

ความเข้าใจของเรามีข้อจำกัด ดังนั้น พันธกิจของพระจิตเจ้าคือการนำพระศาสนจักรจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งด้วยวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อไปสู่ความยิ่งใหญ่แห่งธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

สมเด็จพระสันตปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

7 พฤษภาคม 2005

ผลของพระจิต

ความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน การรู้จักควบคุมตนเอง

กท 5:22- 23

119. พระจิตเจ้าทรงทำอะไรในพระศาสนจักร

พระจิตเจ้าทรงก่อตั้ง → พระศาสนจักร พระองค์ทรงกระตุ้น และทรงเตือนพระศาสนจักรในเรื่อง → พันธกิจ พระองค์ทรงเรียกบุคคลต่าง ๆ มารับใช้พระศาสนจักร และ

ประธานพระพรอันจำเป็นแก่พวกเขา พระจิตเจ้าทรงนำเราไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า พระตรีเอกภาพ อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น(733-741, 747)

แม้ว่าในประวัติศาสตร์อันยาวนานของพระศาสนจักรนั้น หลายครั้งดูเหมือนว่า พระศาสนจักร “ถูกทอดทิ้งจากจิตดีทั้งปวง” แต่พระจิตเจ้ายังคงทำงานอยู่เสมอ แม้ในความผิดพลาดและความบกพร่องของมนุษย์ การที่พระศาสนจักรอยู่มาได้สองพันปี มีนักบุญจำนวนมากในทุกยุคสมัย และในทุกวัฒนธรรม ย่อมเป็นข้อพิสูจน์ที่มองเห็นได้ถึงการประทับอยู่ของพระจิตเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้รักษาพระศาสนจักรทั้งหมดให้อยู่ในความจริง และทรงนำพระศาสนจักรไปสู่ความรู้เรื่องพระเจ้าอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น พระจิตเจ้าทรงทำงานใน → ศิลคดีลัทธิต่าง ๆ และทำให้พระคัมภีร์เป็นชีวิตสำหรับเรา ตราบจนทุกวันนี้ พระจิตเจ้ายังคงประธานพระพรแห่งพระหรรษทาน (→ พระพรพิเศษ) แก่ผู้ที่เปิดรับพระองค์อย่างเต็มใจ 203-206

120. พระจิตเจ้าทรงกระทำอะไรในชีวิตของฉัน

พระจิตเจ้าทรงกระทำให้ฉันเปิดรับพระเจ้า ทรงสอนฉันให้สวดภาวนา และทรงช่วยฉันให้อยู่เพื่อผู้อื่น (738-741)

นักบุญออกัสติน เรียกพระจิตเจ้าว่า “แขกรับเชิญผู้เจียบสงบในจิตวิญญาณของเรา” ผู้ปรารถนาสัมผัสการสถิตอยู่ของพระจิตเจ้าต้องรู้จักสงบเจียบ ผู้รับเชิญนี้มักพูดอย่างแผ่วเบาทั้งกับเราและในตัวเรา เช่น ในเสียงมโนธรรมของเรา หรือสิ่งเร้าจากภายในและภายนอกอื่น ๆ การเป็น “วิหารของพระจิตเจ้า” หมายความว่า เราต้องอยู่ที่นั่นทั้งร่างกายและวิญญาณ เพื่อแขกรับเชิญท่านนี้ ผู้ทรงเป็นองค์พระเจ้าสถิตกับเรา เมื่อเป็นเช่นนี้ ร่างกายของเราจึงเปรียบเสมือนห้องรับแขกของ พระเจ้า

ยิ่งเราเปิดรับพระจิตเจ้าในตัวเรามากเท่าใด พระองค์ก็จะทรงเป็นอาจารย์ในชีวิตของเรา
ได้มากเท่านั้น และพระองค์ก็จะทรงเร่งประทาน → พระพรพิเศษของพระองค์แก่เรา
เพื่อเสริมสร้างพระศาสนจักร ดังนั้น → ผลของพระจิตเจ้า จะเติบโตในตัวเรา แทนที่
จะเป็น → การทำงานของเนื้อหนัง 290-291, 295-297, 310-311

การทำงานของเนื้อหนัง

ในจดหมายถึงชาวกาลาเทีย 5:19...

การทำงานของเนื้อหนัง ได้แก่ การผิดศีลธรรม ความไม่บริสุทธิ์ ความมักมากในกาม
การบูชารูปเคารพ การใช้เวทมนต์คาถา การเป็นศัตรูกัน การทะเลาะวิวาท ความอิจฉา
ริษยา ความโกรธเคือง การแก่งแย่งชิงดี การแตกแยก การแบ่งพรรคแบ่งพวก ความ
อิจฉา การเมามาย การดื่มสุรา และอีกหลายประการ

พระจิตเจ้าทรงทำงานอย่างลึกซึ้งในชีวิตภายในของเรา การติดต่อสัมพันธ์กับพระองค์
คือการแสวงหาความเงียบ หลีกเลี่ยงการพูดที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

Henrich SPAEMAN

(1903-2001 พระสงฆ์คาทอลิก และนักเขียนฝ่ายจิต)

พระศาสนจักร (CHURCH)

(ภาษากรีก kyriake เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า) ประกอบด้วยผู้ที่ได้รับเรียกจากทุกคน
ชาติทั้งหมดรวมกัน (ภาษากรีก ex kaleo, ekklesia) ให้เป็นพระกายของพระคริสต
เจ้า โดยอาศัยศีลล้างบาป

“ข้าพเจ้าเชื่อใน...พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์สากล”

121. “พระศาสนจักร” หมายถึงอะไร

คำว่า → พระศาสนจักร ในภาษากรีกคือ “ekklesia” หมายถึงการชุมนุมของผู้ที่ได้รับเรียก เราทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาป และมีความเชื่อในพระเจ้า เราได้รับเรียกโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้มาอยู่ร่วมกันเป็นพระศาสนจักร นักบุญ เปาโลกล่าวว่า พระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะของพระศาสนจักร และเราเป็นร่างกายของพระศาสนจักร (748-757)

เมื่อเรารับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ และฟังพระวาจาของพระเจ้า พระคริสตเจ้าทรงสถิตอยู่ในเรา และเราอยู่ในพระองค์ นั่นคือ → พระศาสนจักร ในพระคัมภีร์มีการใช้ภาพลักษณ์มากมาย บรรยายถึงชีวิตสนิทสัมพันธ์ระหว่างบรรดาผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปกับพระเยซูเจ้า พระศาสนจักรได้รับเรียกว่าเป็นประชากรของพระเจ้า เป็นเจ้าสาวของพระคริสตเจ้า ปัจจุบัน พระศาสนจักรได้รับเรียกว่าเป็นมารดา เป็นครอบครัวของพระเจ้า หรือเปรียบเทียบว่าเป็นงานฉลองมงคลสมรส พระศาสนจักรไม่เคยเป็นเพียงสถาบัน หรือเป็นเพียง “พระศาสนจักรทางการ” ที่เราจะทำอะไรไม่ได้เลย หากไม่มีพระศาสนจักร เราอาจผิดหวังในความผิดพลาดและข้อบกพร่องของ → พระศาสนจักร แต่เราต้องไม่ตีตัวออกห่างจากพระศาสนจักร เพราะพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยอย่างเด็ดขาดที่จะรักและไม่ทอดทิ้งพระศาสนจักร แม้สมาชิกในพระศาสนจักรจะทำบาปมากมาย พระศาสนจักรคือการประทับอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางเรามนุษย์ นี่คือเหตุผลว่าทำไมเราต้องรักพระศาสนจักร

พระองค์ (พระคริสตเจ้า) ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร

คส 1:18 ก

พระศาสนจักรคือ หญิงชราที่เต็มไปด้วยริ้วรอยย่น แต่นางก็เป็นมารดาของข้าพเจ้า และไม่มีผู้ใดมาโจมตีได้

คุณพ่อ คาร์ล ราห์เนอร์ นักเทวศาสตร์ คณะเยสุอิต (1904 – 1984)

เมื่อท่านได้ยื่นการวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่สมควรต่อพระศาสนจักร

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์พระองค์ ทรงสร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า ปฐก 1:27

พระเจ้าตรัสถามกาอินว่า “อาเบลน้องชายท่านอยู่ที่ไหน” เขาทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลน้องหรือ” ปฐก 4:9

“พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” ยน 20:21 ข

122. ทำไมเราจึงต้องการให้มีพระศาสนจักร

พระเจ้าประสงค์ให้มี → พระศาสนจักร เพราะพระองค์ทรงต้องการไถ่กู้เรา ไม่ใช่เพียงคนใดคนหนึ่ง แต่ทุกคน พระองค์ประสงค์ให้มนุษย์ชาติทั้งมวลเป็นประชากรของพระองค์ (758-781, 802 -804)

ไม่มีผู้ใดเข้าสู่สวรรค์ได้โดยลำพัง คนที่คิดถึงแต่ตัวเอง และช่วยวิญญาณของตนให้รอดพ้นเท่านั้น ก็ดำเนินชีวิตไร้สังคม ซึ่งเป็นไปไม่ได้ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน พระเจ้ามิได้เห็นแก่ตัว ไม่สังคม ไม่ทรงอยู่โดดเดี่ยว หรือพอพระทัยแต่ในพระองค์เอง พระเจ้าพระตรีเอกภาพทรงเป็น “สังคม” ในพระองค์เอง ทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน และเป็นการแลกเปลี่ยนความรักนิรันดรต่อกัน ในรูปแบบเดียวกับพระเจ้า มนุษย์ก็ได้รับเรียกให้มีความสัมพันธ์ แลกเปลี่ยน แบ่งปัน และรักกัน เราต่างต้องรับผิดชอบต่อกันและกัน

123. งานของพระศาสนจักรคืออะไร

→ งานของพระศาสนจักรคือ การสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งเริ่มต้นพร้อมๆ กับพระเยซูเจ้า แรกหน่อและเติบโตในประชาชาติทั้งมวล (763-769, 774-776, 780)

ที่ได้ก็ตามที่พระเยซูเจ้าเสด็จไป ที่นั่นสวรรค์ย่อมสัมผัสแผ่นดิน พระอาณาจักรของพระเจ้าเริ่มต้นแล้ว เป็นอาณาจักรแห่งสันติ และยุติธรรม → พระศาสนจักรมีหน้าที่รับใช้พระอาณาจักรของพระเจ้า มิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตนเอง แต่ต้องสานต่อสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเริ่มต้นไว้ พระศาสนจักรควรกระทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ คือ สืบทอดเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า (→ ศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ) และถ่ายทอดพระวาจาของพระองค์ ด้วยเหตุนี้แม้พระศาสนจักรมีความอ่อนแอมากมาย แต่ก็เป็นส่วนสำคัญของสรรค์ ณ บนแผ่นดินนี้

จงทำทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่บ่นหรือโต้เถียงท่านทั้งหลายจะได้ไม่ถูกตำหนิ ปราศจากเล่ห์กล เป็นบุตรของพระเจ้าไร้มลทินในหมู่พงศ์พันธุ์ที่คดโกง และชั่วร้าย ฉายแสงในหมู่ชนนี้เสมือนดวงประทีปอยู่ในโลก ฟป 2:14-15

เรามีสมบัตินี้เก็บไว้ในภาชนะดินเผา แสดงว่าอ่อนภาพ
ล้ำเลิศนั้นมาจากพระเจ้า มิใช่มาจากตัวเรา 2 คร 4:7

จงแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มทุกสิ่งเหล่านี้ให้ มธ 6 : 33

เราต้องได้รับการช่วยให้รอดพ้นด้วยกัน เราต้องไปหา พระเจ้าด้วยกัน เราต้องปรากฏเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าด้วยกัน...พระเจ้าจะตรัสอะไรแก่เรา หากเราบางคนกลับไปหาพระเจ้า โดยไม่มีผู้อื่นไปด้วย Charles Péguy (1873-1914 กวีชาวฝรั่งเศส)

พระศาสนจักรมีอาจปฏิบัติตนเหมือนบริษัทธุรกิจที่เปลี่ยนผลิตภัณฑ์ของตนเอง เมื่อความต้องการของตลาดลดลง Cardinal Karl LEHMANN (ค.ศ. 1936 พระสังฆราชแห่ง Mayence)

124. ทำไมพระศาสนจักรจึงเป็นยิ่งกว่าสถาบัน

พระศาสนจักรเป็นยิ่งกว่าสถาบัน เพราะพระศาสนจักรเป็น → ธรรมล้ำลึก คือเป็นทั้งมนุษย์และพระเจ้าในเวลาเดียวกัน (770-773, 779)

ความรักที่แท้จริงไม่ทำให้มนุษย์تابอด แต่ทำให้มนุษย์มองเห็นชัดเจน เช่นเดียวกับเรื่องของ → พระศาสนจักร มองจากภายนอก พระศาสนจักรเป็นเพียงสถาบันทางประวัติศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จในแง่ประวัติศาสตร์ แต่ขณะเดียวกันก็ผิดพลาด และอาจก่ออาชญากรรมได้ เพราะเป็นพระศาสนจักรของคนบาป แต่นี้เป็นเพียงการมองที่ไม่ลึกซึ้งพอ อย่างไรก็ตาม พระคริสตเจ้าเองทรงมาอยู่ร่วมกับเราคนบาป พระองค์ไม่เคยทรงทอดทิ้งพระศาสนจักรของพระองค์ แม้พระศาสนจักรจะทรยศพระองค์ไม่เว้นแต่ละวัน ความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างมนุษย์และพระเจ้า บาปและพระหรรษทาน ซึ่งแยกจากกันมิได้นี้ เป็นธรรมล้ำลึกของพระศาสนจักร เพราะเหตุนี้ ด้วยสายตาแห่งความเชื่อ พระศาสนจักรจึงมีความศักดิ์สิทธิ์อย่างที่มีอาจทำลายลงได้ 132

พระองค์ทรงเป็นศิระของร่างกาย คือพระศาสนจักร คส 1:18

การรักพระคริสตเจ้า และการรักพระศาสนจักร คือสิ่งเดียวกัน
Brother Roger SCHUTZ (1915-2005)

125. อะไรคือเอกลักษณ์ของประชากรพระเจ้า

ผู้ก่อตั้งประชากรนี้คือพระเจ้า พระบิดา ผู้นำประชากรนี้คือพระเยซูคริสตเจ้า และแหล่งที่มาของพลังคือพระจิตเจ้า หนทางเข้าสู่การเป็นประชากรของพระเจ้าคือศีลล้างบาป ศักดิ์ศรีของประชากรนี้คือ เสรีภาพในการเป็นบุตรของพระเจ้า มีความรักเป็นกฎเกณฑ์ ถ้าประชากรนี้ยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า และแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งแรก ก็สามารเปลี่ยนแปลงโลกได้ (781-786)

ในท่ามกลางประชากรบนแผ่นดิน มีประชากรกลุ่มหนึ่งที่ไม่เหมือนใคร พวกเขาไม่อยู่ใต้บังคับของใครนอกจากพระเจ้า พวกเขาเปรียบเหมือนเกลือ เพื่อเพิ่มรสชาติ เปรียบเหมือนเชื้อแป้งที่แทรกซึมทุกสิ่ง เปรียบเหมือนแสงสว่างซึ่งขับไล่ความมืดออกไป ผู้ที่เป็นประชากรของพระเจ้าจะต้องกล้าเผชิญหน้ากับผู้ปฏิเสธการมีอยู่ของพระเจ้า และเฉยเมยต่อพระบัญญัติของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ในอิสรภาพความเป็นบุตรพระเจ้า เราไม่ต้องกลัวสิ่งใด แม้แต่ความตาย

126. ที่กล่าวว่า พระศาสนจักรคือ “พระกายของพระคริสตเจ้า” หมายถึงอะไร

ก่อนสิ่งอื่นใด โดยทางศีลล้างบาปและศีลมหาสนิท ได้ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันแบ่งแยกมิได้ ระหว่างพระเยซูคริสตเจ้าและบรรดาศิษยานุศิษย์ เป็นความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมาก จนกระทั่งรวมเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ โดยที่พระองค์เป็นศีรษะ และเราเป็นอวัยวะในร่างกายเดียวกัน (787-795) 146, 175, 200, 208, 217

“เราจะสร้างจักรวาลทั้งหมดได้อีก เพียงแค่นั่งเจ้าพูดว่าเจ้ารักเรา”

พระเยซูเจ้าประจักษ์มาแก่นักบุญเทเรซา แห่งอาวิลลา

(1515-1582)

ที่รักของดิฉันเริ่มพูดกับดิฉันว่า “ที่รักของดิฉันเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด คนสวยของดิฉันเอ๋ย จงมาเถิด” พชม 2:10

พระจิตเจ้าตรัสพร้อมทั้งเจ้าสาวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” ผู้ฟังจึงทูลว่า “เชิญเสด็จมาเถิด”...ข้าแต่พระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด วว 22:17, 20

เราคือพระวิหารของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต พระองค์ตรัสไว้เช่นนี้ว่า “เราจะพำนักอยู่และจะดำเนินไปกับพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา”

2 คร 6:16

127. ที่กล่าวว่า พระศาสนจักรคือ “เจ้าสาวของพระคริสตเจ้า” หมายถึงอะไร

พระเยซูคริสตเจ้าทรงรัก → พระศาสนจักร เหมือนเจ้าบ่าวรักเจ้าสาวของตน พระองค์ทรงผูกมัดพระองค์เองกับพระศาสนจักรตลอดไป และทรงมอบชีวิตของพระองค์ เพื่อพระศาสนจักร (796)

ผู้ใดที่เคยมีความรักยอมเข้าใจว่าความรักคืออะไร พระเยซูเจ้าทรงทราบดีถึงความรักนี้ และเรียกพระองค์เองว่าเป็นเจ้าบ่าวที่เสาะหาเจ้าสาว และต้องการเฉลิมฉลองความรักนี้ เจ้าสาวของพระองค์คือ เรา → พระศาสนจักร ใน → พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม เปรียบความรักของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์กับความรักระหว่างสามีภรรยา หากพระเยซูเจ้าทรงแสวงหาความรักจากเราแต่ละคน พระองค์ก็คงผิดหวังในรักอยู่บ่อย ๆ เพราะมนุษย์ไม่สนใจ และไม่ตอบสนองความรักของพระองค์

128. ที่กล่าวว่าพระศาสนจักรคือ “พระวิหารของพระจิตเจ้า” หมายถึงอะไร

→ ในโลกนี้ พระศาสนจักร คือสถานที่ซึ่งพระจิตเจ้าทรงสถิตอยู่อย่างแท้จริง (797 – 801, 809)

ประชาชนชาวอิสราเอลกราบไหว้นมัสการพระเจ้าในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม พระวิหารนี้ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว แต่ถูกแทนที่โดยพระศาสนจักร ซึ่งไม่ถูกจำกัดเพียงแค

สถานที่ “ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา” (มธ 18:20) พระจิตของพระคริสตเจ้าทรงทำให้พระศาสนจักรมีชีวิตอยู่ พระองค์ทรงสถิตอยู่ในพระวาจา ในพระคัมภีร์ และในเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ใน → ศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ พระองค์ทรงแสดงความรักในหัวใจของผู้ที่มีความเชื่อ และตรัสในคำภาวนาของพวกเขา พระองค์ทรงนำทางพวกเขา และหลังพระพรต่าง ๆ มายังพวกเขา ทั้งพระพรทั่วไปและพระพรพิเศษต่าง ๆ แม้ในปัจจุบัน ผู้ที่มีความสนิทสัมพันธ์กับพระจิตเจ้าจะสามารถมีประสบการณ์อัศจรรย์ที่แท้จริงได้ 113-120, 203-205, 310-311

คนส่วนใหญ่คิดไม่ออกว่า หากเขาเพียงมอบตนเองให้พระเจ้าแล้ว พระองค์จะทรงกระทำสิ่งใดกับตัวเขา

นักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา (1491-1556 ผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต)

มีกายเดียวและพระจิตเดียว ดังที่พระเจ้าทรงเรียกท่านให้มีความหวังประการเดียว มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อหนึ่งเดียว ศีลล้างบาปหนึ่งเดียว พระเจ้าหนึ่งเดียว ผู้ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกคน ทรงกระทำการผ่านทุกคน และสถิตอยู่ในทุกคน อฟ 4:4-6

สำหรับพระศาสนจักรนี้ (ชุมชนคริสตชนในกรุงโรม) ด้วยเหตุผลสูงส่งของการกำเนิดพระศาสนจักร พระศาสนจักรทั้งมวล ซึ่งก็คือบรรดาผู้มีความเชื่อทุกหนแห่งนั้น จำต้องมีความสอดคล้องกัน เพราะในพระศาสนจักรนี้ มีการสืบทอดธรรมประเพณีของบรรดาอัครสาวกไว้เสมอ

นักบุญอีเรเนอัส แห่งลียง

ข้าพเจ้าเชื่อในพระศาสนจักรหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์

สากล และสืบจากอัครสาวก

129. ทำไมจึงมีพระศาสนจักรหนึ่งเดียว

การที่มีพระคริสตเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว ทำให้มีร่างกายของพระคริสตเจ้าเพียงร่างกายเดียว มีเจ้าสาวของพระคริสตเจ้าเพียงคนเดียว ด้วยเหตุนี้จึงมี → พระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าเพียงหนึ่งเดียว พระองค์ทรงเป็นศีรษะ พระศาสนจักรเป็นร่างกาย การรวมกันเช่นนี้กลายเป็น “พระคริสตเจ้าหนึ่งเดียว” (นักบุญออกัสติน) เป็นร่างกายที่ประกอบด้วยสมาชิกมากมาย แต่รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระศาสนจักรประกอบด้วยพระศาสนจักรท้องถิ่นมากมาย (สังฆมณฑล) ที่รวมกันเป็นพระคริสตเจ้าหนึ่งเดียว (811-816, 866, 870)

พระเยซูเจ้าทรงตั้งพระศาสนจักรโดยการแต่งตั้ง → บรรดาอัครสาวก การแต่งตั้งนี้คำจุนพระศาสนจักรให้คงอยู่จนถึงปัจจุบัน ความเชื่อของบรรดาอัครสาวกได้รับการสืบทอดต่อกันมา จากชนรุ่นหนึ่งถึงชนอีกรุ่นหนึ่ง ภายใต้การนำของสมเด็จพระสันตะปาปา Patrine ministry “ซึ่งเป็นประมุขในความรักเมตตา” (นักบุญอิกญาซีโอ แห่ง อันทิโอก) → ศิลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงมอบแก่คณะอัครสาวกนั้น ยังคงดำเนินต่อไปด้วยพลังอำนาจเมื่อแรกเริ่ม

พระศาสนจักร และชุมชนคริสตจักร

(CHURCHES AND ECCLESIAL COMMUNITY)

ชุมชนคริสตชนจำนวนมากในโลกนี้ เรียกตนเองว่าเป็น “ศาสนจักร” ตามความเข้าใจคาทอลิก เฉพาะผู้เก็บรักษาศิลปศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสตเจ้าไว้อย่างครบถ้วนเท่านั้นที่ยังคงเป็น “พระศาสนจักร” สิ่งนี้เป็นความจริง โดยเฉพาะสำหรับพระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์ และพระศาสนจักรตะวันออก ส่วนชุมชนคริสตจักร (Ecclesial Community) ซึ่ง

เป็นผลสืบเนื่องจากการปฏิรูปของโปรเตสแตนต์นั้น มิได้เก็บรักษาศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ไว้ทั้งหมด

130. คริสตชนที่มีใช้คาทอลิกเป็นพี่น้องชายหญิงของเราหรือไม่

ทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปอยู่ใน → พระศาสนจักรของพระเยซูคริสตเจ้า ด้วยเหตุนี้ บรรดาคริสตชนที่แยกตัวออกจากพระศาสนจักรคาทอลิก จึงยังคงได้รับเรียกอย่างชอบธรรมว่าคริสตชน และดังนั้นจึงเป็นพี่น้องชายหญิงของเรา (817-819)

การแตกแยกในพระศาสนจักรหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้า เกิดขึ้นจากการบิดเบือนคำสอนของพระคริสตเจ้า ความผิดพลาดของมนุษย์ และการขาดความตั้งใจที่จะคืนดีกัน ซึ่งมักเกิดจากผู้แทนทั้งสองฝ่าย คริสตชนปัจจุบันไม่จำเป็นต้องรู้สึกผิดจากการแตกแยกกันในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร พระจิตเจ้ายังคงทำงานเพื่อความรอดพ้นของมวลมนุษยชาติใน → พระศาสนจักร และชุมชนของศาสนจักรต่าง ๆ ซึ่งแยกออกจากพระศาสนจักรคาทอลิกนั้น พระพรต่าง ๆ ยังคงอยู่เสมอ เช่น พระคัมภีร์ → ศีลศักดิ์สิทธิ์ ความเชื่อ ความหวัง ความรัก และพระพรพิเศษอื่น ๆ ซึ่งมาจากพระคริสตเจ้า ที่ใดซึ่งพระจิตของพระคริสตเจ้าสถิตอยู่ ที่นั่นย่อมมีแรงขับเคลื่อนภายในนำไปสู่ “การรวมตัวกันใหม่” เพราะสิ่งใดก็ตามที่มีต้นกำเนิดเดียวกัน ย่อมปรารถนาเติบโตไปด้วยกัน

131. เราต้องทำอะไร เพื่อเอกภาพของบรรดาคริสตชน

เราต้องเชื่อฟังพระคริสตเจ้าทั้งด้วยวาจาและกิจการ ผู้ทรงแสดงพระประสงค์ของพระองค์ว่า “เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน” (ยน 17:21) (820-822)

การฟื้นฟูเอกภาพของคริสตชน (ECUMENISM)

(ภาษากรีก oikumene ผู้อาศัยอยู่ในโลก)

การพยายามให้คริสตชนที่แตกแยกกันรวมเป็นหนึ่งเดียว

ให้บอกชุมชนชาวอิสราเอลทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เพราะเรา พระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์”

ลนต 19:2

เอกภาพของคริสตชนเป็นหน้าที่ของคริสตชนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่นหรือผู้สูงอายุ
เอกภาพเป็นความห่วงใยที่สำคัญที่สุดของพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงอธิษฐานภาวนา
ต่อพระบิดาว่า “เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน...โลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ส่งข้าพเจ้ามา”
(ยน 17:21) ความแตกแยกเป็นเหมือนบาดแผลบนพระวรกายของพระคริสตเจ้า ทำให้
เจ็บปวดและกลัดหนอง การแตกแยกนำไปสู่ความเป็นศัตรูกัน บั่นทอนความเชื่อและ
ความน่าเชื่อถือของคริสตชน การเอาชนะข้อขัดแย้งในเรื่องความแตกแยกนี้เรียกร้องการ
กลับใจของทุกคนที่เกี่ยวข้อง และต้องมีความรู้ในเรื่องข้อความเชื่อของตนด้วย การ
เสวนากับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอธิษฐานภาวนาร่วมกัน และความร่วมมือ
ระหว่างคริสตชนในการรับใช้มนุษยชาติ ผู้มีอำนาจหน้าที่ในพระศาสนจักรต้องไม่ปล่อยให้
ให้การเสวนาด้านเทววิทยาต้องถูกขัดขวาง

132. ทำไมพระศาสนจักรจึงศักดิ์สิทธิ์

พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ มิใช่เพราะคาดหวังว่าสมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรต้อง
ศักดิ์สิทธิ์ แต่เพราะพระเจ้าทรงศักดิ์สิทธิ์ และทรงทำงานในพระศาสนจักร ศิลล้างบาป
ทำให้สมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ (823-829)

เมื่อใดก็ตามที่เราอมให้พระเจ้าสามพระบุคคลทรงสัมผัสเรา เราก็จะเติบโตในความรักร
กลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และครบครัน บรรดานักบุญคือนักรัก มิใช่เพราะท่านสามารถรักได้
อย่างดี แต่เพราะพระเจ้าทรงสัมผัสท่าน ท่านส่งผ่านความรักที่ท่านได้รับจากพระเจ้า
ไปสู่ผู้อื่นตามแบบของตน ซึ่งบ่อยครั้งเป็นวิธีการที่ไม่เหมือนใคร เมื่อพระเจ้าทรงนำท่าน
กลับสู่บ้านสวรรค์ ท่านก็ทำให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ด้วย เพราะท่าน “ใช้เวลาใน
สวรรค์ของท่าน” ช่วยเหลือเราที่กำลังอยู่ในทางเดินไปสู่ → ความศักดิ์สิทธิ์ 124

ความศักดิ์สิทธิ์ (HOLINESS)

เป็นสาระสำคัญที่สุดของพระเจ้า ในภาษาลาตินคือคำว่า *sanctum* แปลว่าสิ่งที่เปี่ยมของพระเจ้า บริสุทธิ์ แยกไว้ต่างหาก จากสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันทางโลก พระเจ้าทรงเป็น “พระผู้สูงสุด” ผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งอิสราเอล (อสย 30:15) พระเยซูเจ้าเสด็จมาในโลก เป็น “ผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” (ยน 6:69) ในพระองค์ เราสามารถมองเห็นว่า “ความศักดิ์สิทธิ์” คืออะไร คือ การรักอย่างที่ไม่มียึดเหนี่ยว และเปี่ยมด้วยความเมตตา ซึ่งเป็น การช่วยเหลือและบำบัด รักษา ซึ่งสำเร็จสมบูรณ์บนไม้กางเขน และในการกลับคืนพระชนมชีพ

133. ทำไมจึงเรียกพระศาสนจักรคาทอลิก (สากล)

“คาทอลิก” (ภาษากรีก *kat' holon* หมายถึง เกี่ยวข้องกันทุกด้าน → พระศาสนจักรเป็นคาทอลิก เพราะพระ คริสตเจ้าทรงเรียกพระศาสนจักรให้ยืนยันความเชื่อทุกประการ ให้ปกป้องรักษา → ศิลศักดิ์สิทธิ์ทุกประการ ให้บริการศิลปศักดิ์สิทธิ์ และให้ประกาศข่าวดีแก่ทุกคน และพระองค์ทรงส่งพระศาสนจักรไปสู่ทุกชาติทุกภาษา (830–831, 849–856)

134. ผู้ใดเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรคาทอลิก

ทุกคนที่ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับ → สมเด็จพระสันตะปาปา และบรรดาพระสังฆราช ต่างเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซู คริสตเจ้า โดยการยืนยันความเชื่อคาทอลิก และการรับ → ศิลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ คือการอยู่ในความเป็นหนึ่งในเดียวกับพระศาสนจักรคาทอลิก (836–838)

พระเจ้าทรงประสงค์ → พระศาสนจักรหนึ่งเดียว สำหรับทุกคน นำเสียดายที่เราคริสตชนมิได้เชื่อสัตย์ต่อพระประสงค์ประการนี้ของพระคริสตเจ้า อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเรายังคงเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างลึกซึ้ง โดยอาศัยความเชื่อเดียวกัน และศีลล้างบาปเดียวกัน

เช่นเดียวกับที่เรามีสิ่งต่าง ๆ ที่มีใช้คาทอลิกอยู่ในพระ ศาสนจักรคาทอลิก เราก็สามารถพบสิ่งที่เป็นคาทอลิกได้ แม้อยู่นอกพระศาสนจักร มีผู้คนจำนวนมากที่ดูเหมือนอยู่นอกพระศาสนจักร แต่เขากลับอยู่ในพระศาสนจักร และผู้คนจำนวนมากที่ดูเหมือนอยู่ในพระ ศาสนจักร แต่เขากลับอยู่นอกพระศาสนจักร

นักบุญออกัสติน

(354-430)

“จงอย่าคิดว่าเรามาเพื่อลบล้างธรรมเนียมปฏิบัติหรือคำสอนของบรรดาประกาศก เรามีได้มาเพื่อลบล้าง แต่มาเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์”

มธ 5:17

ผู้ปกครองจักรวรรดิโรมันที่สาม หรือนาซีเยอรมนี ต้องการกำจัดประชากรชาวยิวทุกคน... ลึก ๆ แล้ว ในอาชญากรรมเลวร้ายที่ต้องการกวาดล้างประชาชนเหล่านี้ ก็คือต้องการฆ่าองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเรียกอับบราฮัม ผู้ตรัสบนภูเขาซีนาย และทรงวางพระบัญญัติเพื่อเป็นคำแนะนำสำหรับมนุษยชาติ อันเป็นหลักการที่มีคุณค่าตลอดกาล

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

28 พฤษภาคม 2006 ที่ Auschwitz, Birkenau

135. อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรและชาวยิว

ชาวยิวเป็น “พี่คนโต” ของคริสตชน เพราะพระเจ้าทรงรักเขาเป็นพวกแรก และตรัสแก่เขาเป็นกลุ่มแรก พระเยซู คริสตเจ้าเป็นชายชาวยิวคนหนึ่ง และความจริงนี้ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน พระศาสนจักรรับรองว่าพระเยซู คริสตเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต และความจริงนี้ทำให้เราแตกแยกกัน ในการรอคอยการเสด็จมาครั้งสุดท้ายของพระเมสสิยาห์ เราจะเป็นหนึ่งเดียวกัน (839-840)

ความเชื่อของชาวยิวเป็นรากฐานความเชื่อของเรา พระคัมภีร์ของชาวยิวที่เราเรียกว่า พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมนั้น เป็นภาคแรกในพระคัมภีร์ของเรา ความคิดของคริสตชน ชาวยิวเรื่องมนุษย์และศีลธรรม ซึ่งได้รับการหล่อหลอมจากพระบัญญัติสิบประการ เป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยตะวันตก เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่ตลอดเวลาหลายร้อยปีที่ผ่านมา คริสตชนไม่เต็มใจยอมรับความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับศาสนายิว และเหตุผลบิดเบือนทางเทววิทยาได้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการต่อต้านชาวยิว ซึ่งบ่อยครั้งก่อให้เกิดผลกระทบร้ายแรง ในระหว่างปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ 2000 สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮันน์ ปอลที่ 2 ได้มีพระดำรัสขออภัยในเรื่องนี้ สังกายนาวาติกกันที่สองได้แถลงอย่างชัดเจนว่า ชาวยิวในฐานะประชากร มิใช่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อความผิดที่ได้ตรึงพระคริสต์เจ้าบนไม้กางเขน 96-97, 335

สำหรับเรา ศาสนายิวมิใช่สิ่งภายนอก แต่เป็นแก่นของ ศาสนาเรา ด้วยเหตุนี้เราจึงมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เหมือนศาสนาอื่น พวกท่านเป็นพี่ชายที่ได้รับสิทธิพิเศษ และกล่าวได้ว่าท่านเป็นพี่ชายคนโตของเรา

สมเด็จพระสันตะปาปา โยฮันน์ ปอล ที่ 2

(1920-2005) ระหว่างการเสด็จเยี่ยมศาลาธรรมของชาวยิว

ในกรุงโรม ค.ศ 1986

เสรีภาพในการนับถือศาสนา

(RELIGIOUS FREEDOM)

เป็นสิทธิของมนุษย์ทุกคนที่จะปฏิบัติตามมโนธรรมของตน ในการเลือกและปฏิบัติศาสนาที่ตนนับถือ การยอมรับเสรีภาพในนับถือศาสนา มิได้หมายความว่าศาสนาทุกศาสนาเท่าเทียมกัน หรือเป็นจริงเท่าเทียมกัน

136. พระศาสนจักรมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับศาสนาอื่น

พระศาสนจักรเคารพทุกสิ่งในศาสนาอื่นที่เป็นสิ่งดีและเป็นจริง พระศาสนจักรเคารพและส่งเสริมอิสรภาพในการนับถือศาสนาซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนประการหนึ่ง อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรทราบว่า พระเยซูคริสตเจ้าคือพระผู้ไถ่กู้มนุษยชาติแต่เพียงพระองค์เดียว พระองค์เท่านั้นทรงเป็น “หนทาง ความจริง และชีวิต” (ยอห์น 14:6)

(841–848)

ผู้ใดก็ตามที่แสวงหาพระเจ้าย่อมใกล้ชิดกับคริสตชน ซึ่งมี “ความใกล้ชิด” ในระดับพิเศษกับชาวมุสลิม ศาสนาอิสลามเป็นหนึ่งในศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว (→ เอกเทวนนิยม) เช่นเดียวกับศาสนายิว และศาสนาคริสต์ ชาวมุสลิมเคารพนับถือพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้าง และถือว่าอัลลอฮ์เป็นบิดาแห่งความเชื่อของพวกเขา พระเยซูเจ้าเป็นประกาศกที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งในคัมภีร์กุรอาน ส่วนพระนางมารีย์ พระมารดาของพระองค์เป็นเพียงมารดาของประกาศกท่านหนึ่ง พระศาสนจักรสอนว่ามนุษย์ทุกคน ซึ่งมีได้รู้จักพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ โดยที่มิใช่ความผิดของเขา แต่เขาแสวงหาพระเจ้าและปฏิบัติตามเสียงมโนธรรม เขาก็สามารถบรรลุถึงความรอดนิรันดร อย่างไรก็ตาม ผู้ที่รู้ว่าพระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็น “หนทาง ความจริง และชีวิต” แต่ไม่เต็มใจเดินตามพระองค์ ก็ไม่สามารถพบความรอดพ้นได้ด้วยหนทางอื่น นี่คือความหมายของคำกล่าวที่ว่า *Extra ecclesiam nulla salus* นอกจากพระศาสนจักรไม่มีความรอดพ้น 199

อัครสาวกสิบสองคน (TWEVLES APOSTLES)

(ภาษากรีก *Apostolos* ผู้ถูกส่งไป ผู้ส่งสาร)

“อัครสาวกสิบสองคนมีนามดังนี้ คนแรกคือซีโมน ผู้มีสมญาว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชายยากอบ บุตรเศเบดี กับยอห์นน้องชายฟิลิปและบาร์โธโลมิว โธมัส และ มัทธีว คนเก็บภาษี ยากอบบุตรอัลเฟอัส และธัดเดอัส ซีโมน จากกลุ่มชาตินิยม และยูดาส อิสคาริโอท ต่อมายูดาสผู้นี้ทรยศพระองค์”

มธ 10:2–4

การสืบต่อจากอัครสาวก

(APOSTOTIC SUCCESSION)

(ภาษาลาติน successio ลำดับ การแต่งตั้งผู้แทน)

ลำดับพระสังฆราชที่สืบทอดต่อกันมา ตั้งแต่บรรดาอัครสาวก ในตำแหน่งหน้าที่พระสังฆราช ด้วยเหตุที่พระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจของพระองค์แก่บรรดาอัครสาวก ดังนั้น อำนาจนี้จึงส่งผ่านจากพระสังฆราชสู่พระสังฆราช โดยอาศัยการปกมือและการภาวนา จนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

137. ทำไมจึงเรียกพระศาสนจักรว่าสืบต่อจากอัครสาวก

→ พระศาสนจักรได้รับเรียกว่าสืบต่อจากอัครสาวก เพราะพระศาสนจักรได้รับการก่อตั้งขึ้นโดยบรรดาอัครสาวก ยึดมั่นกับธรรมเนียมประเพณีของพวกท่าน และปกครองโดยผู้สืบตำแหน่งต่อจากพวกท่าน (857-860, 869, 877)

พระเยซูเจ้าทรงเรียก → บรรดาอัครสาวกเป็นผู้ร่วมงานที่ใกล้ชิดที่สุดของพระองค์ บรรดาอัครสาวกเป็นประจักษ์พยานของพระองค์ หลังจากที่พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว พระองค์ทรงปรากฏพระองค์แก่พวกท่านหลายครั้ง ทรงมอบพระจิตเจ้าให้ และทรงส่งพวกท่านออกไปทั่วโลก ในฐานะผู้ส่งสารทรงอำนาจ บรรดาอัครสาวกได้ยืนยันรับรองความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระศาสนจักรในสมัยแรกเริ่ม พวกท่านมอบพันธกิจ และอำนาจแก่ผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากพวกท่าน คือบรรดาพระสังฆราช โดยการปกมือ กระบวนการนี้เรียกว่า → การสืบต่อจากอัครสาวก 92

138. พระศาสนจักรหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์ สาก และสืบจากอัครสาวก มีโครงสร้างอย่างไร

ในพระศาสนจักรมี → มรวาส และพระสงฆ์ (→ คณะสงฆ์) ในฐานะบุตรของพระเจ้า พวกเขามีเชื้อศักดิ์ศรีเท่ากัน มีความสำคัญเท่ากัน แต่มีงานที่แตกต่างกัน หน้าที่ของมรวาส คือการนำโลกทั้งมวลไปสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น ยังมีศาสนบริกรที่ได้รับการบวช (พระสงฆ์) ซึ่งมีหน้าที่ปกครองดูแล สั่งสอน และทำให้ศักดิ์สิทธิ์ภายในสถานะภาพชีวิตทั้งสองลักษณะนี้ มีคริสตชนซึ่งได้ถวายตนแด่พระเจ้าในลักษณะพิเศษ โดยการถือความบริสุทธิ์ ความยากจน และความเชื่อฟัง (เช่น นักพรตผู้ถวายตน) (871-876, 934, 935)

มรวาส (LAITY)

(ภาษากรีก laos ประชาชน) คือสถานะชีวิตทั่วไปในพระศาสนจักร ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปเป็นประชากรของพระเจ้า เป็นคริสตชนที่ไม่ได้รับการบวช

พระสงฆ์ (CLERGY)

(ภาษากรีก kleroi ส่วนแบ่ง หรือมรดก)

สถานะของบุรุษที่ได้รับการบวชในพระศาสนจักร

“ใช่แล้ว เรารู้แผนการที่เราวางไว้สำหรับท่าน เป็นแผนการที่นำความเจริญรุ่งเรือง ไม่ใช่ นำเหตุร้าย เพื่อให้อนาคตของท่าน มีความหวังเต็มเปี่ยม”

ยรม 29:11

คริสตชนทุกคนมีหน้าที่เป็นพยานถึงพระวรสารด้วยชีวิตของตน แต่พระเจ้าทรงดำเนินไปกับแต่ละบุคคลในหนทางพิเศษ พระองค์ทรงส่งบางคนไปในฐานะมรวาส เพื่อสร้างพระอาณาจักรขององค์ในครอบครัวของพวกเขา และในอาชีพการงานท่ามกลางโลก

ด้วยจุดประสงค์นี้ พระองค์ทรงประทานศีลล้างบาปและ → ศีลกำลัง ซึ่งเป็น พระพรที่
จำเป็นของพระจิตเจ้า สำหรับบางคน พระองค์ทรงมอบหมายให้ทำหน้าที่ศาสนบริการ
และอภิบาล โดยการปกครองดูแล สั่งสอนและทำให้ประชาชนของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์ ไม่
มีผู้ใดสามารถรับหน้าที่นี้มาด้วยตัวเอง แต่เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงส่งเขาไปบน
หนทาง พร้อมด้วยอำนาจของพระองค์โดยทางศีลบวช เพื่อเขาจะได้สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ในพระนามของพระคริสตเจ้า และบริการ → ศีลศักดิ์สิทธิ์ ต่าง ๆ 259

139. กระแสเรียกฆราวาสคืออะไร

→ ฆราวาส ถูกส่งไป เพื่อให้มีส่วนร่วมในสังคม เพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้าจะได้
เติบโตท่ามกลางมนุษย์ (987- 913, 940-943)

ฆราวาสมิใช่คริสตชนชั้นสอง เนื่องจากเขามีส่วนร่วมในหน้าที่ศาสนบริการสงฆ์ของพระ
คริสตเจ้า (สังฆภาพสากล) ฆราวาสใส่ใจให้ผู้คนบนหนทางชีวิตของพวกเขา (ในโรงเรียน
ในครอบครัว และในหน้าที่การงาน) ได้มารู้จักพระวรสาร และเรียนรู้ที่จะรักพระคริสต
เจ้า ความเชื่อของฆราวาสมีอิทธิพลต่อสังคม ธุรกิจ และการเมือง พวกเขาสนับสนุน
ส่งเสริมชีวิตของพระศาสนจักร เช่น การเป็นผู้อ่าน การเป็นศาสนบริการพิเศษ
อาสาสมัครเป็นผู้นำกลุ่ม รับผิดชอบ เป็นกรรมการและคณะที่ปรึกษาของวัด (เช่น สภา
อภิบาล หรือคณะกรรมการหน่วยงาน) โดยเฉพาะสำหรับบรรดาเยาวชน ควรคิดพิจารณา
อย่างจริงจังถึงบทบาทหน้าที่ที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้พวกเขารับผิดชอบในพระศาสน
จักร

ฐานานุกรม (HIERARCHY)

(ภาษากรีก hieros และ arche' ต้นกำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์) โครงสร้างการแบ่งลำดับชั้นของ
พระศาสนจักรภายใต้พระคริสตเจ้า พระศาสนจักรได้รับพลังอำนาจและอำนาจทุก
ประการจากพระองค์

สมเด็จพระสันตะปาปา (POPE)

(ภาษากรีก pappas บิดา) ผู้สืบตำแหน่งจากนักบุญเปโตรอัครสาวก พระสังฆราชแห่งกรุงโรม เนื่องจากนักบุญ เปโตรเป็นผู้นำในบรรดาอัครสาวก สมเด็จพระสันตะปาปาในฐานะผู้สืบตำแหน่งต่อจากท่าน จึงทำหน้าที่เป็นประธานเหนือคณะพระสังฆราช ในฐานะผู้ช่วยหรือผู้แทนของพระคริสตเจ้า พระสันตะปาปาทรงเป็นผู้อภิบาล สงฆ์ และผู้สอน ในลำดับสูงสุดของพระศาสนจักร

พระสังฆราช (BISHOP)

(ภาษากรีก episkopein การกำกับดูแล) ผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวก ผู้นำของสังฆมณฑล (พระศาสนจักรท้องถิ่น) ในฐานะสมาชิกของคณะพระสังฆราช ภายใต้การนำของสมเด็จพระสันตะปาปา พระสังฆราชมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อพระศาสนจักรสากล

140. ทำไมพระศาสนจักร จึงไม่ใช่องค์กรประชาธิปไตย

ประชาธิปไตยทำงานบนหลักการที่ว่าอำนาจทั้งปวงมาจากประชาชน ใน → พระศาสนจักร อำนาจทุกประการมาจากพระคริสตเจ้า ด้วยเหตุนี้พระศาสนจักรจึงมีโครงสร้างในลักษณะฐานานุกรม อย่างไรก็ตาม พระคริสตเจ้าทรงประทานโครงสร้างในลักษณะหมู่คณะแก่พระศาสนจักรด้วยเช่นกัน (874-879)

ฐานานุกรมแรกใน → พระศาสนจักร ประกอบด้วยความจริงที่ว่า พระคริสตเจ้าเองทรงเป็นผู้ทำงานในพระศาสนจักร เมื่อพระสงฆ์ที่ได้รับการบวช ด้วยพระหรรษทานของพระเจ้า กระทำหรือมอบบางสิ่งที่ตัวเขาเองไม่สามารถกระทำหรือมอบให้ได้ กล่าวคือ การโปรด → ศิลศักดิ์สิทธิ์ ในพระนามของพระคริสตเจ้า และสั่งสอนด้วยอำนาจของพระองค์ ประเด็นเรื่อง หมู่คณะ ในพระศาสนจักรประกอบด้วยความจริงที่ว่า พระคริสต

เจ้าทรงมอบหมายความเชื่อทั้งมวลแก่กลุ่มอัครสาวกทั้ง 12 คน ซึ่งเป็นผู้สืบทอดตำแหน่งปกครองพระศาสนจักร อันมีพระสันตะปาปาเป็นประมุข ในหมู่คณะนี้ มีการประชุมสภาต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งของพระศาสนจักร พระพรที่หลากหลายของพระจิตเจ้า และความเป็นสากลของพระศาสนจักร ได้ก่อให้เกิดผลมากมายในการชุมนุมต่าง ๆ ทั้งการประชุมสมัชชา และสภาต่าง ๆ ในพระศาสนจักร

พระสงฆ์ (PRIEST)

(ภาษากรีก presbyteros ผู้อาวุโส) ผู้ร่วมงานกับพระสังฆราชในการประกาศพระวรสาร และเป็นผู้โปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ทำนปฏิบัติหน้าที่ในความเป็นหนึ่งเดียวกับคณะสงฆ์ ภายใต้การนำของพระสังฆราช

สังฆานุกร (DEACON)

(ภาษากรีก diakonos ผู้รับใช้ ผู้ช่วย) สังฆานุกรได้รับการบวช เพื่อเป็นศาสนบริกรของพระวาจา พิธีกรรม และงานเมตตาจิตต่าง ๆ รวมทั้งมีอำนาจในการโปรดศีลล้างบาป การเทศน์ในพิธีบูชามิสซา และเป็นประธานในพิธีศีลสมรส

141. ความรับผิดชอบของพระสันตะปาปาคืออะไร

ในฐานะผู้สืบตำแหน่งต่อจากนักบุญเปโตร และเป็นหัวหน้าคณะพระสังฆราช
→ สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเป็นบ่อเกิด และผู้รับรองเอกภาพของพระศาสนจักร ทำนมีอำนาจสูงสุดในการอภิบาล และมีอำนาจตัดสินสุดท้ายในเรื่องข้อคำสอนและกฎระเบียบวินัย (880-882, 936-937)

พระเยซูเจ้าทรงประทานตำแหน่งเฉพาะเหนืออัครสาวกองค์อื่น ๆ แก่นักบุญเปโตร ทำให้ท่านมีอำนาจสูงสุดในพระศาสนจักรยุคแรก → กรุงโรม ซึ่งเป็นพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ท่านดำเนินชีวิต และเป็นสถานที่ที่ท่านสิ้นใจเป็นมรณสักขีนั้น ได้กลายเป็นสถานที่

อ้างอิงถึงภายในของพระศาสนจักรโรมที่ยังเยาว์อยู่ กล่าวคือชุมชนคริสตชนแห่งต้อง
เห็นด้วยกับโรม ในฐานะเป็นมาตรฐานความเชื่อที่เป็นจริง สมบูรณ์และบริสุทธิ์ จาก
บรรดาอัครสาวก จนถึงทุกวันนี้ ผู้ที่เป็น → พระสังฆราชแห่งกรุงโรม ยังคงเป็น
เช่นเดียวกับบุญเปโตร คือเป็นชุมพบาลสูงสุดของพระศาสนจักร ซึ่งมีพระคริสตเจ้าทรง
เป็นประมุขแท้จริง พระสันตะปาปาเป็น “ผู้แทนของพระคริสตเจ้าในโลกนี้” ในฐานะผู้
อภิบาลสูงสุดและผู้มีอำนาจในข้อคำสอน พระสันตะปาปาดูแลการถ่ายทอดความเชื่อที่
แท้จริง หากจำเป็น พระองค์สามารถสั่งเพิกถอนหน้าที่การสอนข้อความเชื่อ หรือปลดศา
สนบริกรที่ได้รับการบวชออกจากตำแหน่งหน้าที่ ในกรณีที่เป็นความผิดร้ายแรงเรื่อง
ความเชื่อและศีลธรรม เอกภาพเรื่องของความเชื่อและศีลธรรม ซึ่งได้รับการรับรองจาก
→ อาจารย์ยานุภาพ หรืออำนาจการสอนของพระศาสนจักร ร่วมกับสมเด็จพระ
สันตะปาปาผู้เป็นประมุข เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้พระศาสนจักรคาทอลิกแผ่
ขยาย และมีอิทธิพลอย่างกว้างขวาง

กรุงโรม (ROME)

ตั้งแต่แรกเริ่ม กลุ่มคริสตชนในกรุงโรม ถูกมองว่าเป็น “พระศาสนจักรที่ยิ่งใหญ่ และ
เก่าแก่ที่สุด เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ได้รับการก่อตั้งและบริหารจัดการที่กรุงโรม โดยอัคร
สาวกที่มีชื่อเสียงมากที่สุดสองท่านคือ เปโตร และเปาโล...

พระศาสนจักรแห่งกรุงโรม ซึ่งมีต้นกำเนิดอันสูงส่ง พระศาสนจักรทุกแห่งคือ สัตบุรุษทุก
คนทั่วโลกจึงต้องเห็นพ้องกับพระศาสนจักรแห่งกรุงโรม และในพระศาสนจักรนี้เองที่
สัตบุรุษทุกหนแห่ง ได้บำรุงรักษาธรรมเนียมประเพณีของบรรดาอัครสาวกไว้

(นักบุญอิเรเนอัสแห่งลียง 135-202)

ด้วยเหตุที่อัครสาวกทั้งสองท่านต้องทุกข์ทรมานและเป็นมรณสักขีที่กรุงโรม จึงทำให้
ชุมชนคริสตชนชาวโรมมี ความสำคัญมากขึ้น

142. พระสังฆราชกระทำและสอนสิ่งที่ตรงข้ามกับพระสันตะปาปาได้หรือไม่ หรือสมเด็จพระสันตะปาปาต่อต้านพระสังฆราชได้หรือไม่

พระสังฆราชต้องกระทำและสอนตรงกับพระสันตะปาปาเท่านั้น ท่านไม่สามารถกระทำตรงกันข้ามได้ ในส่วนของพระสันตะปาปา พระองค์สามารถตัดสินกรณีเฉพาะได้ โดยไม่ต้องผ่านการรับรองจากพระสังฆราช (883–885, 880–890)

แน่นอนว่า การตัดสินทุกอย่างของ → สมเด็จพระสันตะปาปา ยึดมั่นอยู่ในความเชื่อของพระศาสนจักร “สิ่งที่เป็นอยู่ตลอดมาทุกยุคทุกสมัยและในทุกหนแห่ง คือสิ่งที่ทุกคนเชื่อเสมอมา” (St Vincent of Lerins) นี่คือการรู้สึกร่วมกันในพระศาสนจักร เนื่องจากในมิติเรื่องข้อความเชื่อนั้น คริสตชนมีความเชื่อมั่นว่าพระจิตเจ้าทรงเป็นผู้นำมาให้ และทรงประทับอยู่ในพระศาสนจักร

143. สมเด็จพระสันตะปาปาทรงไม่รู้จักผิดพลาดจริงหรือ

จริง แต่ → สมเด็จพระสันตะปาปา ตรัสอย่างไม่ผิดพลาด เฉพาะเมื่อพระองค์ทรงประกาศเรื่องข้อความเชื่อ โดยอำนาจสูงสุดของพระศาสนจักรเท่านั้น (“ex cathedra”) กล่าวคือ พระองค์ทรงมีอำนาจการตัดสินสูงสุดในเรื่องความเชื่อและศีลธรรม คำตัดสินเกี่ยวกับพระศาสนจักรของคณะพระสังฆราช ในความเป็นหนึ่งเดียวกับสมเด็จพระสันตะปาปา ย่อมมีคุณลักษณะที่ไม่ผิดพลาดด้วย เช่น ข้อตัดสินของสภา (888–892)

“เรายังมีอีกหลายเรื่องที่จะบอกท่าน แต่บัดนี้ ท่านยังรับไว้ไม่ได้ เมื่อพระจิตแห่งความจริงเสด็จมา พระองค์จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด”

ยน 16:12–13

สภาสังคายนาสากล (ECUMENICAL COUNCIL)

(ภาษากรีก oikumene โลกที่ผู้คนอาศัยอยู่)

การประชุมกันของบรรดาพระสังฆราชคาทอลิกทั่วโลก อย่าสับสนกับคำว่า “การฟื้นฟูเอกภาพคริสตชน” (ecumenism) ซึ่งหมายถึงความพยายามที่จะนำเอกภาพมาสู่คริสตชนทั้งหมด

การไม่รู้จักผิดพลาดของ → สมเด็จพระสันตะปาปา มิได้เกี่ยวข้องกับการที่พระองค์ต้องมีศีลธรรมสมบูรณ์แบบ หรือมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด สิ่งที่พระองค์ไม่รู้จักผิดพลาด คือเรื่องเกี่ยวกับพระศาสนจักร เพราะพระเยซูเจ้าทรงสัญญาประทานพระจิตเจ้าแก่พระศาสนจักร ผู้ทรงปกป้องรักษาพระศาสนจักรไว้ในความจริง และนำพระศาสนจักรไปสู่ความจริงที่ลึกซึ้งมากขึ้น เมื่อข้อความเชื่อที่เป็นจริงชัดเจนเกิดถูกปฏิเสธ หรือถูกตีความอย่างผิด ๆ พระศาสนจักรจึงต้องเป็นเสียงเสียงสุดท้าย ประกาศชัดเจนเด็ดขาดว่าสิ่งใดถูกและสิ่งใดผิด และนี่คือเสียงของสมเด็จพระสันตะปาปา ในฐานะผู้สืบตำแหน่งจากนักบุญเปโตร และเป็นผู้สำคัญที่สุดในบรรดาพระสังฆราช พระองค์มีอำนาจกำหนดเรื่องข้อความเชื่อที่เป็นปัญหาถกเถียงกัน โดยอาศัยธรรมเนียมประเพณีความเชื่อของพระศาสนจักร และนำเสนอต่อสัตบุรุษทุกยุคสมัยว่า เป็นสิ่งที่ “เชื่อได้อย่างแน่นอน” เราจึงกล่าวได้ว่า สมเด็จพระสันตะปาปาทรงประกาศข้อความเชื่อ ดังนั้น ข้อความเชื่อจึงมิได้เป็นเนื้อหา “ใหม่” แต่อย่างไร การประกาศข้อความเชื่อเกิดขึ้นน้อยครั้งมาก ครั้งสุดท้ายคือ ค.ศ. 1950

144. งานของพระสังฆราชคืออะไร

พระสังฆราชมีหน้าที่รับผิดชอบพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ท่านได้รับมอบหมาย และมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อ → พระศาสนจักรทั้งหมด ท่านปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของท่าน ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระสังฆราชองค์อื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักร ภายใต้การนำของสมเด็จพระสันตะปาปา (886–887, 893–896, 938–939)

ข้อความเชื่อ (DOGMA)

(ภาษากรีก dogma ความคิดเห็น การตัดตัดสินใจข้อคำสอน) ข้อความเชื่อ ซึ่งประกาศโดยสภา หรือพระสันตะปาปา ว่าเป็น การเผยแสดงของพระเจ้า ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ และธรรมเนียมประเพณี

โดยอำนาจสูงสุด (EX CATHEDRA)

(ภาษาลาติน จากเก้าอี้ สัญลักษณ์อำนาจการเทศน์สอน) คำนี้มีความหมายถึง กรณีพิเศษในอำนาจการตัดสินของสมเด็จพระสันตะปาปา ซึ่งผิดพลาดไม่ได้ (infallible)

“ผู้ใดฟังท่าน ผู้นั้นฟังเรา ผู้ใดสบประมาทท่าน ผู้นั้นสบประมาทเรา ผู้ที่สบประมาทเราก็กสบประมาทผู้ที่ทรงส่งเรามา”

ลก 10:16

สิ่งแรกที่พระสังฆราชต้องเป็นคือ → อัครสาวก ประจักษ์พยานที่ชื่อสัตย์ของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเรียกท่านให้ติดตามพระองค์และส่งท่านออกไป ดังนั้น ท่านจึงนำพระคริสตเจ้าไปให้มนุษยชาติ และนำมนุษยชาติไปหาพระคริสตเจ้า โดยการเทศน์สอน การประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และการปกครองดูแล → พระศาสนจักรในฐานะผู้สืบตำแหน่งจากบรรดาอัครสาวก พระสังฆราชปฏิบัติหน้าที่ศาสนบริการของท่าน ด้วยคุณธรรมของอำนาจอัครสาวกที่ท่านมี ท่านมิใช่ผู้แทนหรือเป็นเหมือนผู้ช่วยสมเด็จพระสันตะปาปา อย่างไรก็ตาม ท่านปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับและภายใต้สมเด็จพระสันตะปาปา

145. ทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงปรารถนาให้มีคริสตชนที่เจริญชีวิตในความยากจน ความบริสุทธิ์ไม่แต่งงาน และความนอบน้อมเชื่อฟัง

พระเจ้าทรงเป็นความรัก พระองค์ทรงปรารถนาความรักจากเราด้วย รูปแบบหนึ่งของการยอมจำนนด้วยความรักต่อพระเจ้าคือ การ ดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูเจ้า ผู้ยากจน

บริสุทธิ์ และนอบน้อมเชื่อฟัง ผู้ดำเนินชีวิตเช่นนี้ย่อมมีความคิด จิตใจ และมีมือที่เป็นอิสระ เพื่อพระเจ้าและเพื่อเพื่อนมนุษย์ (914-933, 944-945)

ในทุกยุคสมัย มีคริสตชนที่ยอมมอบตนเองแด่พระเยซูเจ้าอย่างสิ้นเชิง เพราะ “เห็นแก่อาณาจักรสวรรค์” (มธ 19:12) พวกเขายอมสละทุกสิ่งเพื่อพระเจ้า รวมทั้งความสามารถพิเศษต่าง ๆ การกระทำตามใจตนเอง และความรักในการแต่งงาน การดำเนินชีวิตตาม → คำแนะนำของพระวรสาร ในความยากจน ความบริสุทธิ์ และความนอบน้อมเชื่อฟัง แสดงให้คริสตชนทุกคนเห็นว่าโลกนี้มีใช้ทุกสิ่งทุกอย่าง การได้พบเจ้าบ่าวผู้ทรงเป็นพระเจ้า “เฉพาะพระพักตร์” เท่านั้น ที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสุขที่สุด

คำแนะนำตามพระวรสาร

(EVANGELICAL COUNSELS)

ความยากจน ความบริสุทธิ์ถือโสด และความนอบน้อมเชื่อฟัง เป็นคำแนะนำที่พระวรสารให้ไว้ เพื่อเลียนแบบอย่างของพระเยซูเจ้า

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเขาด้วยพระทัยเอ็นดู ตรัสกับเขาว่า “ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มีมอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีขุมทรัพย์ในสวรรค์แล้วจงติดตามเรา มาเถิด”

มก 10:21

หลังจากที่ข้าพเจ้าตระหนักว่ามีพระเจ้าจริง จึงเป็นไปไม่ได้สำหรับข้าพเจ้าที่จะไม่ดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์เท่านั้น

บุญราศี Charles de FOUCAULD

(1858-1916 ฤๅษี ในทะเลทรายสะฮารา)

ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่น ๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่น ๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วยเช่นเดียวกัน

1 คร 12:26

“ข้าพเจ้าเชื่อใน...สหพันธ์นักบุญ”

146. สหพันธ์นักบุญหมายถึงอะไร

“สหพันธ์นักบุญ” ประกอบด้วยมนุษย์ทุกคนที่มอบความหวังไว้ในพระคริสตเจ้า และเป็นของพระองค์โดยทางศีลล้างบาป ไม่ว่าจะพวกเขาตายไปแล้วหรือยังมีชีวิตอยู่ก็ตาม เพราะในองค์พระคริสตเจ้า เราเป็นกายเดียวกัน เรามีชีวิตร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน (946-962)

อย่าร้องไห้เสียใจเลย เพราะเมื่อข้าพเจ้าตายไปแล้ว ข้าพเจ้าจะมีประโยชน์แก่ท่านมากกว่า และข้าพเจ้าจะช่วยท่านได้ดีกว่าเมื่อข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่

นักบุญโดมินิก

(1170-1220 ผู้ก่อตั้งคณะโดมินิกัน) กล่าวแก่เพื่อนสมาชิกเมื่อท่านใกล้จะสิ้นใจ

การได้รับยกขึ้นสวรรค์ของพระนางมารีย์ “เราได้รับมอบธรรมล้ำลึกนี้เพื่อ...แสงสว่างของพระเจ้าจะได้ส่องลงมาสู่ความตายของเรา”

Romano GUARDINI

(1885-1968)

พระศาสนจักรนั้นกว้างใหญ่และมีชีวิตมากกว่าที่เราคิด ในบรรดาสมาชิกของพระศาสนจักร ทั้งที่มีชีวิตอยู่และสิ้นใจไปแล้ว (ทั้งผู้ที่อยู่ในกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ หรืออยู่ในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า) บุคคลที่เรารู้จักหรือไม่รู้จัก นักบุญผู้ยิ่งใหญ่หรือคนธรรมดาสามัญ แม้สิ้นใจไปแล้ว ก็สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ เราเรียกหานักบุญองค์

อุปถัมภ์ของเราหรือนักบุญที่เราชื่นชอบ รวมทั้งบรรดาญาติพี่น้อง และบรรดามิตรสหาย
ของเราที่ล่วงลับไปแล้ว ซึ่งเราเชื่อว่าพวกเขาได้อยู่กับพระเจ้าแล้ว และในทางกลับกัน
โดยอาศัยการภาวนาขอของเรา เราสามารถช่วยเหลือผู้ที่เรารัก ซึ่งได้จากไปแล้วแต่
ยังต้องการชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งใดก็ตามที่บุคคลกระทำหรือต้องทุกข์ทรมาน เพื่อพระ
คริสตเจ้าและในพระองค์ ล้วนเป็นประโยชน์ทั้งสิ้น แต่น่าเสียดายที่บาปทุกประการ
ทำลายความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ด้วย → 126

147. ทำไมพระนางมารีย์จึงมีบทบาทสำคัญในสหพันธนักบุญ

พระนางมารีย์ทรงเป็นพระมารดาของพระเจ้า พระนางทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซู
เจ้า อย่างที่ไม่มีมนุษย์คนใดเคยเป็นหรือสามารถเป็นได้ในโลกนี้ และความใกล้ชิดสนิท
สัมพันธ์นี้ก็ได้สิ้นสุดที่สวรรค์ พระนางมารีย์ทรงเป็นราชินีแห่งสวรรค์ และพระนางทรง
อยู่ใกล้ชิดกับเรา ในความเป็นมารดา (972)

เพราะพระนางทรงมอบตัวของพระนาง ทั้งร่างกายและวิญญาณแด่พระเจ้า แม้ในภาวะ
ที่เสี่ยงภัยอันตราย พระนางมารีย์ได้รับการยกขึ้นสวรรค์ทั้งร่างกายและวิญญาณ ผู้ที่
ดำเนินชีวิตและมีความเชื่อแบบเดียวกับพระนางมารีย์ก็จะได้ไปสวรรค์ → 80-85

พระเจ้ามิได้ทรงประทานแม่บ้านแก่นุชนุษชาติ แต่ทรงประทานพระมารดาให้

บุญราศี Adolf KOLPING

(1813-1865 ผู้เผยแพร่ศาสนาแก่บรรดากรรมกรและช่างฝีมือ)

เมื่อเหล่าอู่นหมด พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงทูลพระองค์ว่า “เขาไม่เหล่าอู่นแล้ว”
พระเยซูเจ้าตรัสว่า “คุณแม่ คุณแม่ต้องการสิ่งใดจากลูก เวลาของลูกยังไม่ถึง” พระ
มารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาคนรับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำ
เถิด” ยน 2:3-5

สายประคำหมายถึง การวนเวียนอยู่ในชีวิตของพระนางมารีย์ ซึ่งเนื้อหาก็คือชีวิตของพระคริสตเจ้า

Romano GUARDINI (1885–1968)

148. พระนางมารีย์ช่วยเหลือเราได้อย่างไรหรือ

จริง ตั้งแต่สมัยเริ่มต้นพระศาสนจักร ประสบการณ์สอนเราว่าพระนางมารีย์ทรงช่วยเหลือเรา คริสตชนจำนวนหลายล้านคนเป็นพยานในเรื่องนี้ได้ (967–970)

เพราะพระนางมารีย์เป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า พระนางจึงเป็นมารดาของเราด้วย มารดาที่ดีเยี่ยมยิ่งช่วยเหลือบุตรของตน และแน่นอนว่าพระมารดาผู้นี้ได้กระทำเช่นนี้ ขณะที่พระนางยังอยู่ในโลก พระนางได้ขอความกรุณาจากพระเยซูเจ้าเพื่อผู้อื่น เช่น พระนางทรงปกป้องเจ้าสาวและเจ้าบ่าวที่หมู่บ้านคานาไม่ให้อับอาย พระนางทรงอธิษฐานภาวนาอยู่ท่ามกลางบรรดาศิษย์ ในห้องชั้นบนวันพระจิตเสด็จลงมา และเพราะความรักที่พระนางมารีย์มีต่อเราไม่เคยหมดสิ้น เราจึงมั่นใจได้ว่า พระนางจะเป็นผู้วอนขอเพื่อเรา ในสองช่วงเวลาสำคัญที่สุดของชีวิตเราคือ “บัดนี้และเมื่อจะตาย” →

85

149. เราถวายบูชาแด่พระนางมารีย์ได้หรือไม่

ไม่ได้ เราถวายบูชาแด่พระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น แต่เราสามารถเคารพนับถือพระนางมารีย์ ในฐานะพระมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้า (971)

การถวายบูชา หมายถึง การยอมรับอย่างถ่อมตนและไม่มีเงื่อนไขในพระเจ้าผู้สูงสุด แท้จริงเหนือสรรพสิ่งสร้างทั้งปวง พระนางมารีย์ทรงเป็นสิ่งสร้างเหมือนเรา เราเชื่อว่าพระนางทรงเป็นมารดาของเรา และเราควรเคารพนับถือบิดามารดาของเรา มีพื้นฐานเรื่องนี้ในพระคัมภีร์ เพราะพระนางมารีย์กล่าวว่า “ชนทุกสมัย จะกล่าวว่าข้าพเจ้าเป็น

สุข” (ลก 1:48ข) ดังนั้น พระศาสนจักรจึงมีสักการสถาน สถานที่สำหรับจาริกแสวงบุญ
วันฉลอง เพลงสรรเสริญ และบทภาวนาแด่พระนางมารีย์ เช่น → การสวดสายประคำ
ซึ่งเป็นบทสรุปย่อพระวรสาร 353, 484

“ท่านทั้งหลายอภัยบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัย ท่านทั้งหลายไม่อภัย
บาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็ไม่ได้รับการอภัยด้วย”

ยน 20:23

พระสงฆ์ได้รับอำนาจจากพระเจ้า ซึ่งแม้แต่บรรดาทูตสวรรค์หรืออัครทูตาก็ไม่ได้รับ...
พระเจ้าผู้ประทับอยู่เบื้องบน ทรงยืนยันในสิ่งที่พระสงฆ์กระทำอยู่เบื้องล่าง
นักบุญยอห์น ครีโซสโตม
(349/350-407)

ข้าพเจ้าคงจะรู้สึกหวั่นกลัวมาก หากไม่มีการสารภาพบาปอย่างเป็นทางการเป็นความลับ
มาร์ติน ลูเธอร์
(1483-1546)

“ข้าพเจ้าเชื่อใน...การอภัยบาป”

150. พระศาสนจักรสามารถอภัยบาปได้จริงหรือ

จริง มิใช่พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่ให้อภัยบาปได้ พระองค์ทรงมอบหมายให้ → พระศาสน
จักร มีพันธกิจและอำนาจที่ทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากบาปของเขา (981-983, 986-
987)

โดยทางศาสนบริการของ → พระสงฆ์ ผู้ที่มาขอสารภาพบาปจึงได้รับการอภัยจากพระเจ้า และความผิดของเขาถูกลบล้างไปราวกับว่าบาปนั้นไม่ได้เกิดขึ้น พระสงฆ์กระทำสิ่งนี้ได้ เพราะพระเยซูเจ้าทรงอนุญาตให้ท่านมีส่วนร่วมในอำนาจของพระเจ้าในการให้อภัยบาป → 225-239

151. ในพระศาสนจักร การให้อภัยบาปมีความเป็นไปได้อย่างไรบ้าง

โดยพื้นฐานแล้ว การให้อภัยบาปได้รับมาจาก → ศีลล้างบาป หลังจากนั้น จึงมีศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดี (ศีลอภัยบาป การสารภาพบาป) ซึ่งจำเป็นต่อการให้อภัยบาปหนัก สำหรับบาปเบา ก็ควรไปสารภาพบาปด้วยเช่นกัน ส่วนการอ่านพระคัมภีร์ การสวดภาวนา การจำศีลอดอาหาร และการทำความดีต่าง ๆ ย่อมมีผลต่อการให้อภัยบาปทั้งหลายด้วย (976-980, 984-987) 226-239

เพราะเหตุใดบางท่านจึงพูดว่า บรรดาผู้ตายจะไม่กลับคืนชีพแล้ว ถ้าผู้ตายไม่กลับคืนชีพ พระคริสตเจ้าก็มิได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าพระคริสตเจ้ามิได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ การเทศน์สอนของเราก็ไร้ประโยชน์ และความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์เช่นเดียวกัน ... ถ้าเรามีความหวังในพระคริสตเจ้า เพียงเพื่อชีวิตนี้เท่านั้น เราก็เป็นมนุษย์ที่น่าสงสารที่สุด ความจริง พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เป็นผลแรกของบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้ว

1 คร 15:12ข -14,19-20

“ข้าพเจ้าเชื่อใน... การกลับคืนชีพของผู้ตาย”

152. ทำไมเราจึงเชื่อในการกลับคืนชีพของผู้ตาย

เราเชื่อในการกลับคืนชีพของผู้ตาย เพราะพระคริสตเจ้า ทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย มีชีวิตนิรันดร เป็นเหตุให้เรามีส่วนร่วมในชีวิตนิรันดรนี้ (988-991)

เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งสิ้นชีวิต ร่างกายของเขาจะถูกฝังหรือเผา ภาระนั้นก็ดี เราเชื่อว่ามีชีวิตหลังความตายสำหรับบุคคลนั้น ในการกลับคืนพระชนมชีพ พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่า ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือความตาย พระวาจาของพระองค์เชื่อถือได้ “เราเป็นการกลับคืนชีพและเป็นชีวิต ใครเชื่อในเรา แม้มตายไปแล้วก็จะมีชีวิต” (ยอห์น 11:25) 103-108

153. ทำไมเราจึงเชื่อในการกลับคืนชีพของ “ร่างกาย”

พระเจ้าทรงรับ “เนื้อหนัง” ในองค์พระเยซูคริสตเจ้า (→ การบังเกิดเป็นมนุษย์) เพื่อไถ่กู้มนุษยชาติ ในพระคัมภีร์ คำว่า “เนื้อหนัง” แสดงลักษณะของมนุษย์ที่มีความอ่อนแอและตายได้ อย่างไรก็ตาม พระเจ้ามิได้ทรงคิดว่าเนื้อหนังมนุษย์เป็นสิ่งต่ำต้อย พระเจ้ามิได้ทรงไถ่กู้เฉพาะจิตใจของมนุษย์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงไถ่กู้มนุษย์ทั้งร่างกายและวิญญาณ (988-991, 997-1001, 1015)

พระวจนาตถ์ทรงรับธรรมชาติมนุษย์ และเสด็จมาประทับอยู่ในหมู่เรา

ยอห์น 1:14 ก

สรรพสิ่งยังมีความหวังว่า จะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของความเสื่อมสลาย เพื่อไปรับอิสรภาพอันรุ่งเรืองของบรรดาบุตรของพระเจ้า

รม 8:21

บางคนอาจถามว่า คนตายจะกลับคืนชีพได้อย่างไร เขาจะกลับมีร่างกายแบบใด ช่างโง่จริง เมล็ดที่ท่านหว่านลงไปนั้น จะมีชีวิตใหม่ได้อย่างไร ถ้าไม่ตายเสียก่อน เมล็ดข้าวสาลีหรือเมล็ดพืชอย่างอื่นที่ท่านหว่านลงไปนั้นเป็นเพียงเมล็ด มิใช่ลำต้นที่จะงอกขึ้น

1 คร 15:35-37

พระเจ้าทรงสร้างเราให้มีร่างกาย (เนื้อหนัง) และวิญญาณ เมื่อเวลาสิ้นโลก พระองค์มิได้ทรงทิ้ง “เนื้อหนัง” เหมือนเป็นของเล่นเก่าชิ้นหนึ่ง ใน “วันสุดท้าย” พระองค์จะทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นใหม่ และจะทรงปลูกเราขึ้นในเนื้อหนัง ซึ่งหมายความว่า เราจะแปรเปลี่ยน แต่ยังคงเป็นตัวเราเองในร่างกายของเรา พระเยซูเจ้าก็เช่นเดียวกัน การรับเอาเนื้อหนังมิใช่แค่เป็นช่วยระยะขั้นตอนหนึ่ง เมื่อพระเยซูเจ้ากลับคืนพระชนมชีพ พระองค์ทรงปรากฏมา และบรรดาศิษย์ได้เห็นรอยแผลบนพระวรกายของพระองค์

154. เกิดอะไรขึ้นกับเรา เมื่อเราตาย

ความตายแยกวิญญาณออกจากร่างกาย แยก ร่างกายเนาเปื่อยไป ขณะที่วิญญาณไปพบพระเจ้า และรอคอยวันสุดท้ายที่วิญญาณจะได้เป็นหนึ่งในเดียวอีกครั้งหนึ่งกับร่างกายที่กลับเป็นขึ้นมา (992-1004, 1016-1018)

การกลับคืนชีพเป็นอย่างไรนั้น เป็นธรรมล้ำลึก ภาพลักษณ์ที่จะช่วยเราให้เข้าใจเรื่องนี้คือเมื่อเราเห็นหัวดอกทิวลิป เราไม่สามารถบอกได้ว่า ดอกไม้สวยงามน่าพิศวงนี้จะพัฒนาขึ้นมาอย่างไรในพื้นดินมืด ทำนองเดียวกัน เราไม่ทราบสิ่งใดเลยเกี่ยวกับรูปลักษณะร่างกายใหม่ของเราในอนาคต อย่างไรก็ตาม นักบุญเปาโลมั่นใจว่า “สิ่งที่หว่านลงไปนั้นไม่มีเกียรติ แต่สิ่งที่กลับคืนชีพนั้น มีความรุ่งเรือง” (1 คร 15:43 ก)

ถ้าเรามีชีวิตอยู่ ก็มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเราตาย เราก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น ไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่หรือตาย เราก็จะเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า
รม 14:8

ดิฉันปรารถนาเห็นพระเจ้า และเพื่อจะได้เห็นพระองค์ดิฉันจำต้องตาย
นักบุญเทเรซา แห่งอาวิลลา
(1515-1582)

ดิฉันมิได้กำลังจะตาย แต่ดิฉันกำลังเข้าสู่ชีวิตนิรันดร
นักบุญเทเรซา แห่งลีซีเออซ์
(1873-1897)

สิ่งหนึ่งที่ท่านต้องไม่ลืม คือสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า เพียงหนึ่งวันก็เหมือนกับหนึ่งพันปี
และหนึ่งพันปีก็เหมือนกับหนึ่งวัน

2 ปต 3:8

**155. หากเราไว้วางใจในพระคริสตเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเราอย่างไร เมื่อเรา
สิ้นชีวิต**

พระคริสตเจ้าจะเสด็จมาพบเรา และนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร “มิใช่ความตาย หากแต่เป็น
พระเจ้าที่ทรงมารับดิฉันไป” (นักบุญเทเรซา แห่งลีซีเออซ์) (1005-1014, 1016, 1019)

เมื่อเราได้รำพึงความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า บางทีการ
เดินทางสู่ความตายอาจเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น โดยการแสดงความไว้วางใจและความรักต่อ
พระบิดา เราสามารถ “ตอบรับ” เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำในสวนเกทเสมนี ทำที่
เช่นนี้เรียกว่า “การถวายบูชาฝ่ายจิต” ผู้ไกลจะสิ้นใจรวมเป็นหนึ่งเดียวกับการถวายบูชา
ของพระคริสตเจ้าบนไม้กางเขน ผู้ที่สิ้นใจในความไว้วางใจพระเจ้า มีสันติกับมนุษย์ และ
ปราศจากบาปหนัก คือผู้ที่อยู่บนหนทางแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าผู้ทรง
กลับคืนพระชนมชีพ ความตายมิได้ทำให้เราห่างไกลเกินพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้ลวงลับ
มิได้เดินทางสู่ความว่างเปล่า หากแต่กลับบ้าน เข้าสู่ความรักของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างเขา

มา → 102

“ข้าพเจ้าเชื่อ...ในชีวิตนิรันดร”

156. ชีวิตนิรันดรคืออะไร

ชีวิตนิรันดรเริ่มตั้งแต่รับศีลล้างบาป และดำเนินต่อมา ผ่านความตาย และไม่มีวันสิ้นสุด (1020)

เวลาที่เรามีความรัก เราย่อมต้องการให้สถานภาพความสัมพันธ์นี้คงอยู่ตลอดไป ในจดหมายของนักบุญยอห์น (1 ยน 4:16) กล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” และ “ความรักไม่มีสิ้นสุด” (1 คร 13:8) พระเจ้าเป็นอยู่ตลอดนิรันดร เพราะพระองค์คือความรัก และความรักดำรงอยู่ตลอดไป เพราะความรักคือพระเจ้า หากเราอยู่ในความรัก เราก็ได้อยู่ในการประทับของพระเจ้าตลอดไป → 285

ธรรมชาติกำลังผ่านพ้นไป แต่เรายังมีชีวิตอยู่ แม้เมื่อดวงอาทิตย์และเมฆหมอกทั้งหลายสลายไป เราแต่ละคนยังคงมีชีวิตอยู่

C.S LEWIS (1898–1963)

ที่ของท่านในสวรรค์ สร้างไว้สำหรับท่าน และเพื่อท่านเท่านั้น เพราะท่านถูกสร้างมาเพื่อสวรรค์

C.S LEWIS (1898–1963)

การพิพากษา (JUDGMENT)

การพิพากษาเฉพาะหรือส่วนบุคคล เกิดขึ้นกับผู้ตายแต่ละคน ส่วนการพิพากษาครั้งสุดท้าย หรือการพิพากษาทั่วไป เกิดขึ้นในวันสุดท้าย วันสิ้นโลก เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

157. หลังความตาย เราจะถูกนำไปสู่พิพากษาหรือ

ที่เราเรียกว่า การพิพากษาเฉพาะ หรือการพิพากษาส่วนบุคคล เกิดขึ้นตั้งแต่บุคคลนั้นสิ้นใจ ส่วนการพิพากษาทั่วไป หรือการพิพากษาครั้งสุดท้าย จะเกิดขึ้นในวันสุดท้าย วันสิ้นโลก เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง (1020-1022)

ในเวลาใกล้สิ้นใจ มนุษย์ทุกคนมาถึงช่วงเวลาแห่งความจริง ถึงเวลานั้น ไม่มีสิ่งใดที่จะหยุดหรือปกปิดไว้ได้ และเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งใดได้อีก พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นเราอย่างที่เราเป็น เราได้อยู่ต่อหน้าพระบัลลังก์พิพากษาของพระองค์ ซึ่งจะทรงตัดสินเราอย่างยุติธรรม หากเราดำเนินชีวิตในการประทับอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ของ พระเจ้า ในทุกเรื่อง เราจะได้รับ “ความชอบธรรม” กับพระองค์ ซึ่งเป็นความชอบธรรมที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราเป็นเมื่อพระองค์ทรงสร้างเรา มา บางที เราอาจจะต้องผ่านกระบวนการการชำระให้บริสุทธิ์เสียก่อน หรือบางทีเราอาจจะได้อยู่ในอ้อมพระกรของพระเจ้าทันที แต่บางทีเราอาจจะเต็มไปด้วยความชั่วร้าย ความเกลียดชัง และปฏิเสธทุกสิ่งที่ทำให้เราหันกลับไปหาความรักนิรันดร ออกจากพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ชีวิตที่ไร้ซึ่งความรักจะเป็นสิ่งใดไปไม่ได้ นอกจากนรก → 163

ในเวลานี้ เราเห็นพระเจ้าเพียงราง ๆ เหมือนเห็นในกระจกเงา แต่เมื่อถึงเวลานั้น เราจะเห็นพระองค์เหมือนพระองค์ทรงอยู่ต่อหน้าเรา เวลานี้ ข้าพเจ้ารู้อย่างไม่สมบูรณ์ แต่เมื่อถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนที่พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า

1 คร 13:12

ไฟจะทดสอบผลงานของแต่ละคน และจะเปิดเผยให้เห็นว่าผลงานนั้นเป็นอย่างไร ผลงานที่ผู้ใดสร้างไว้ผ่านการทดสอบนี้ เขาก็จะได้รับเงินค่าจ้าง แต่ถ้าผลงานของผู้ใดถูกไฟผลาญ เขาก็ไม่มีผลงานใดเหลือ เขารอดพ้นได้ก็จริง แต่ก็เหมือนกับคนที่หนีไฟรอดมาได้เท่านั้น 1 คร 3:13-15

ดังนั้น เขา (ยูดาส มัคคาบี) สั่งให้ถวายเครื่องบูชาชดเชยบาปของผู้ตาย เพื่อจะได้พ้นจากบาป

2 มคบ 12:45

158. สวรรค์คืออะไร

สวรรค์ คือห้วงเวลานิรันดรแห่งความรัก ไม่มีสิ่งใดแยกเราออกจากพระเจ้าได้อีกต่อไป ดวงวิญญาณของเรารักและแสวงหาพระองค์มาตลอดชีวิต เราจะมีชีวิตชื่นชมยินดีในพระองค์และกับพระองค์ รวมทั้งบรรดาทูตสวรรค์ และนักบุญทั้งหลายตลอดไป (1023-1026, 1053)

หากคุณเคยสังเกตคู่สามีภรรยาอมกั้นและกั้นด้วยความรัก หรือทารกที่กำลังดูดนมแม่ เขาจะมองตาของแม่ ราวกับต้องการเก็บรอยยิ้มไว้ตลอดไป คุณก็จะเข้าใจบางอย่างเกี่ยวกับสวรรค์ การได้เห็นพระเจ้าเฉพาะพระพักตร์ก็คล้ายกัน คือเป็นช่วงเวลาแห่งความรักที่ไม่มีวันสิ้นสุดตลอดนิรันดร → 52

159. แดนชำระคืออะไร

แดนชำระ ซึ่งบ่อยครั้งมักถูกจินตนาการว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งนั้น แท้จริงแล้วเป็นสภาพอย่างหนึ่ง ผู้อยู่ในแดนชำระ คือผู้ที่สิ้นใจในพระหรรษทานของพระเจ้า (จึงมีสันติกับพระเจ้าและมนุษย์) แต่ยังต้องการการชำระให้บริสุทธิ์ ก่อนจะได้พบพระเจ้าเฉพาะพระพักตร์ (1030-1031)

เมื่อเปโตรปฏิเสธพระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหลียวมองเปโตร “เปโตรจึงออกไปข้างนอก ร้องไห้อย่างขมขื่น” ความรู้สึกเช่นนี้ เหมือนอยู่ในแดนชำระ เพียงแต่แดนชำระคอยเราในช่วงเวลาแห่งความตาย องค์พระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรเราด้วยความรัก และเราได้รับประสบการณ์การถูกแผดเผาด้วยความละอายใจ และเสียใจด้วยความเจ็บปวด

จากความชั่วร้ายของเรา หรือ “เป็นเพียง” พฤติกรรมที่ไม่มีความรัก หลังจากผ่านความเจ็บปวดจากการชำระให้บริสุทธิ์แล้วเท่านั้น เราจึงจะพบสายพระเนตรแห่งความรักของพระองค์ ในความปิติสุขบนสวรรค์ ซึ่งปราศจากปัญหาใด ๆ

ขออย่าให้เราชักช้าในการช่วยเหลือผู้ตาย และอุทิศคำภาวนาของเราเพื่อพวกเขา
นักบุญยอห์น ครีโซสโตม
(349/350-407)

ยามอัสดงของชีวิต เราจะถูกตัดสินด้วยความรัก
นักบุญยวง แห่งไมกานเซน
(1542-1591) นักภวนาชาวสเปน นักปราชญ์ของพระ ศาสนจักรและกวี

“ถ้ามือข้างหนึ่งของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงตัดมันทิ้งเสีย ท่านจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร โดยมีมือข้างเดียว ยังดีกว่ามีมือทั้งสองข้างแต่ต้องตกนรกในไฟที่ไม่รู้ดับ”
มก 9:43

ข้าพเจ้าถามตนเองว่า นรกหมายถึงอะไร
และข้าพเจ้าขอยืนยันว่า นรกคือความไม่สามารถที่จะรัก
FYODOR M. POSTOYENSKY
(1812-1881 นักเขียนชาวรัสเซีย)

160. เราสามารถช่วยผู้ตายในแดนชำระได้หรือ

ได้ เพราะทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปในพระคริสตเจ้า ย่อมเป็นหนึ่งเดียวกัน และร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับผู้อื่น ผู้มีชีวิตอยู่สามารถช่วยวิญญาณสัตบุรุษผู้ล่วงลับในแดนชำระได้
(1032, 1414)

เมื่อคนหนึ่งสิ้นชีวิต เขาไม่สามารถกระทำสิ่งใดเพื่อตนเองได้อีก เวลาแห่งการทดลองงานผ่านพ้นไปแล้ว แต่เราสามารถกระทำบางสิ่งเพื่อสัตบุรุษผู้ล่วงลับในแดนชำระได้ ความรักของเราแผ่กว้างไปถึงชีวิตหลังความตาย โดยอาศัยการถือศีลอดอาหาร การสวดภาวนา การกระทำดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพิธีบูชามิสซา เราสามารถรับพระพรพรทานเพื่อผู้ล่วงลับได้ → 146

161. นรกคืออะไร

นรกคือสภาพของการถูกตัดขาดจากพระเจ้าตลอดนิรันดร ปราศจากซึ่งความรักใด ๆ ทั้งสิ้น (1033-1037)

ผู้รู้ตัวและยินยอมสิ้นใจในบาปหนัก โดยไม่สำนึกบาปและปฏิเสธพระเมตตาของพระเจ้า ผู้ทรงรักให้อภัยตลอดไป เขาได้กีดกันตนเองจากความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าและบรรดานักบุญ เรามีอาจทราบได้ว่าในเวลาแห่งความตาย ผู้ที่เห็นความรักแท้จริงปรากฏอยู่ต่อหน้านั้น จะยังคงกล่าวปฏิเสธได้หรือ อย่างไรก็ตาม อิศรภาพที่เรามี ทำให้การตัดสินใจเลือกนี้เป็นไปได้ พระเยซูเจ้าทรงเตือนเราครั้งแล้วครั้งเล่า มิให้แยกตนเองออกจากพระองค์อย่างเด็ดขาด โดยการปิดใจของเราต่อความต้องการของพี่น้องชายหญิงของพระองค์ “ท่านทั้งหลายที่ถูกสาปแช่ง จงไปให้พ้น...ท่านไม่ได้ทำอะไรดีต่อผู้ต่ำต้อยของเรคนหนึ่ง ท่านก็ไม่ได้ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:41, 45) → 53

องค์พระผู้เป็นเจ้า มิได้ทรงรื้อรอที่จะปฏิบัติตามพระสัญญาตามที่บางคนคิด แต่พระองค์ทรงอดกลั้นต่อท่านทั้งหลาย ไม่ทรงประสงคิให้ผู้ใดต้องพินาศ แต่ทรงประสงคิให้ทุกคนกลับใจ 2 ปต 3:9

พระองค์มีพระประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดพ้น และรู้ความจริงที่สมบูรณ์

1 ทธ 2:4

“เมื่อบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในพระสิริรุ่งโรจน์พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหลาย พระองค์จะประทับเหนือพระบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ บรรดาประชาชาติจะมาชุมนุมกันเฉพาะ พระพักตร์ พระองค์จะทรงแยกเขาออกเป็นสองพวก ดังคนเลี้ยงแกะออกจากแพะ ให้ แกะอยู่เบื้องขวาส่วนแพะอยู่เบื้องซ้าย... แล้วพวกนี้ก็จะไปรับโทษนิรันดร ส่วนผู้ชอบธรรมจะไปรับชีวิตนิรันดร”

มธ 25:31-33,45

เรากำลังรอดอยฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่ ซึ่งเป็นที่อยู่ถาวรของความชอบธรรมตามพระสัญญา

2 ปต 3:13

162. หากพระเจ้าทรงเป็นความรัก ทำไมจึงมีนรก

พระเจ้ามิได้ทรงสาปแช่งมนุษย์ มนุษย์เองเป็นผู้ที่ปฏิเสธความรักเมตตาของพระเจ้า และกั้นตนเองออกจากชีวิต (นิรันดร) อย่างสมัครใจ โดยการแยกตนเองออกจากความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า (1036-1037)

พระเจ้าทรงปรารถนาเป็นหนึ่งเดียวกับมนุษย์ แม้แต่กับคนบาปที่ชั่วร้ายที่สุด พระองค์ทรงปรารถนาให้ทุกคนกลับใจ และได้รับความรอดพ้น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มี อิสระ และเคารพการตัดสินใจของเขา แม้แต่พระองค์เองก็ไม่สามารถบังคับให้รักได้ และเพราะพระองค์ทรงรักนี่เอง พระองค์จึง “ไร้อำนาจ” เมื่อบางคนเลือกนรก แทนที่จะเลือกสวรรค์ 51, 53

163. การพิพากษาครั้งสุดท้ายคืออะไร

การพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก เมื่อพระคริสตเจ้าเสด็จมาครั้งที่สอง “ทุกคนในหลุมศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรและจะออกมา ผู้ที่ได้ทำความดีจะ

กลับคืนชีวิต มารับชีวิตนิรันดร ส่วนผู้ที่ทำความชั่วก็จะกลับคืนชีวิต มารับใช้โทษทัณฑ์”
(ยน 5:28ข-29) (1038-1041, 1058-1059)

เมื่อพระคริสตเจ้าเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งในพระสิริรุ่งโรจน์ ความรุ่งโรจน์ของพระองค์ จะฉายแสงมายังเรา แสงนี้ทำให้ความจริงปรากฏเด่นชัด ทั้งความคิด การกระทำ และความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าและกับผู้อื่น ไม่มีสิ่งใดหลบซ่อนได้ เราจะตระหนักชัดถึงความหมายสูงสุดของสิ่งสร้าง และเข้าใจวิธีการนำอัศจรรย์ของพระองค์ ในการไถ่กู้เรา และที่สุด เราจะได้รับคำตอบต่อคำถามที่ว่า ทำไมความชั่วจึงมีอำนาจมาก หากความจริงแล้วพระเจ้าทรงเป็นผู้สรรพานุภาพ การพิพากษาครั้งสุดท้ายเป็นวันขึ้นศาลของเรา ด้วย เวลานั้น จะมีการตัดสินว่า เราจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร หรือถูกแยกออกจากพระเจ้า ตลอดนิรันดร บรรดาผู้ที่เลือกชีวิต พระเจ้าจะทรงสร้างเขาใหม่อีกครั้งหนึ่งใน “ร่างกายใหม่” นี้ (เทียบ 2 คร 5) พวกเขาจะมีชีวิตนิรันดรในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า และสรรเสริญพระองค์ด้วยร่างกายและวิญญาณ → 110-112, 157

164 . จุดจบของโลกจะเป็นเช่นไร

เมื่อกาลเวลาสิ้นสุดลง พระเจ้าจะทรงสร้างสวรรค์ใหม่และแผ่นดินใหม่ ความชั่วไม่มีอำนาจหรือความน่าดึงดูดใดๆอีกต่อไป ผู้ได้รับการไถ่กู้จะยื่นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ในฐานะมิตรสหายของพระองค์ การแสวงหาสันติและยุติธรรมของพวกเขาจะบรรลุผล และการได้เห็นพระเจ้าจะเป็นความปิติยินดีของพวกเขา พระเจ้าสามพระบุคคลจะประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา และจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากนัยน์ตาของพวกเขา จะไม่มีความตาย ความเสียใจ การคร่ำครวญ หรืออุปสรรคอีกต่อไป (1042-1050, 1060)
→ 110-112

อาแมน (AMEN)

คำว่า อาแมน (ภาษาฮีบรู aman มั่นคง น่าเชื่อถือ) มีใช้ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ซึ่ง

ส่วนใหญ่หมายถึง “ขอให้เป็นอย่างนั้น” เพื่อยืนยันถึงความปรารถนาองค์พระเจ้า เพื่อถวายเกียรติหรือร่วมสรรเสริญพระเจ้า ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ โดยทั่วไปใช้คำนี้ในตอนจบของบทภาวนา อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งที่พระเยซูเจ้าเองทรงใช้คำว่า อาเมน เริ่มต้นการปราศรัยของพระองค์ ซึ่งผิดจากปกติธรรมดา จึงเป็นการเน้นถึงอำนาจในพระวาจาของพระองค์

พระสัญญาทั้งปวงของพระเจ้าสำเร็จลงในพระองค์ด้วยคำว่า “จริง” เพราะเหตุนี้เราจึงกล่าวคำว่า “อาเมน” โดยทางพระองค์ เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

2 คร 1: 20

165. ทำไมเราจึงกล่าวว่า “อาเมน” ยืนยันความเชื่อของเรา

เรากล่าวอาเมน “ใช่” เพื่อยืนยันความเชื่อของเรา เพราะพระเจ้าทรงแต่งตั้งเราให้เป็นพยานยืนยันความเชื่อ ผู้ใดที่กล่าวคำว่า อาเมน นั้นเท่ากับยอมรับงานของพระเจ้าในการสร้างและการไถ่กู้ของพระองค์ ด้วยใจอิสระและยินดี (1061-1065)

ในภาษาฮีบรู คำว่า อาเมน มาจากคำในสกุลเดียวกับคำที่มีทั้งความหมายว่า “เชื่อ” และ “มั่นคง เชื่อได้ เชื่อสัตย์” “ผู้กล่าวคำว่า อาเมน เท่ากับได้ลงลายมือชื่อของตนไว้” (นักบุญออกัสติน) เราสามารถกล่าวคำว่า อาเมน “ใช่” อย่างไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ได้ ทั้งนี้เพราะในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า พระองค์ได้พิสูจน์ให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงเชื่อสัตย์และไว้วางใจได้ พระองค์เองทรงเป็นคำว่า “ใช่” ที่มนุษย์มีต่อสัญญาของ พระเจ้าทุกประการ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเป็นคำว่า “ใช่” ของพระบิดาที่ทรงมีต่อเราแต่ละคนตลอดไป